Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

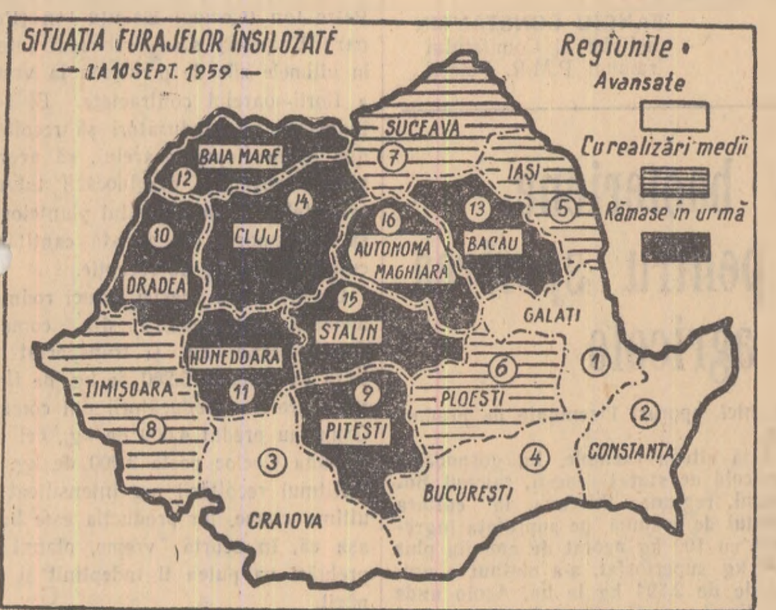
Anul VI — Nr. 562
Marți 15 septembrie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Pentru buna desfășurare a muncilor agricole de toamnă

Să grăbim însilozarea nutrețurilor

Potrivit situațiilor sosite la Ministerul Agriculturii și Silviculturii pînă la data de 10 septembrie a.c. fuseseră însilozate pe întreaga țară, 1.420.549 tone, ceea ce reprezintă 34 la sută față de plan. Printre regiunile avansate se situează: Galați, Constanța, Craiova și București, unde procentul realizărilor variază de la 44 la 55 la sută. Cantități foarte reduse au fost însilozate îndeosebi în regiunile Autonomă Maghiară, Stalin, Cluj, Bacău, Baia Mare și altele. Rezultate bune la însilozări au obținut gospodăriile agricole colective din regiunile Craiova, Galați și Constanța. Bunăoară, gospodăriile colective din regiunea Craiova au îndeplinit pînă la data de 10 septembrie planul la însilozări în procent de 106 la sută.

Nu același lucru s-ar putea spune însă despre majoritatea gospodăriilor agricole de stat unde însilozarea furajelor se desfășoară cu rezultate nesatisfăcătoare, datorită mai ales proastei folosiri a utilajului pentru tocat. In această situație se găsesc gospodăriile de stat din trusturile regionale Stalin, Baia Mare, Timișoara, Autonomă Maghiară etc.

In zilele care urmează trebuie luate măsuri pentru a se impulsiona în toate sectoarele ritmul însilozării nutrețurilor. Deosebită atenție se cere a fi dată folosirii în întregime și cu maximum de randament a utilajului de tocat existent. Pentru mărirea randamentului de tocat, vor trebui folosite în același scop batozele și combinele C-1, potrivit instrucțiunilor primite de către S.M.T.-uri. Odată cu porumbul furajer este necesar să se însilozeze frunzele și coletele rămase de la recoltarea sfeclei de zahăr, resturile din grădinile de legume, otava fînețelor și alte resurse furajere verzi.

Recomandările Ministerului Agriculturii și Silviculturii

Au început muncile de toamnă. In regiunile Constanța, București, Galați, Craiova, Timișoara și altele se însămînțează în aceste zile rapița de toamnă, secara și borceagul pentru masă verde, ca și orzul de toamnă. In curînd pe întreg cuprinsul țării vor începe din plin lucrările de recoltare a culturilor tîrzii, precum și cele pentru asigurarea recoltei anului viitor.

In toamna aceasta vor fi însămînțate aproximativ 3.400.000 hectare, din care peste 3.100.000 hectare de grîu și secară. In toate regiunile sînt create condiții ca recoltările și însămînțările de toamnă să se execute în perioade mai scurte decît în anii trecuți. Faptul că sectorul agricol socialist-cooperatist a devenit preponderent în agricultură asigură o mai bună folosire a parcului de mașini și tractoare și executarea lucrărilor în condiții agrotehnice superioare.

In această campanie în agricultură sînt folosite, față de toamna anului 1958 cu 4.500 mai multe tractoare, cu 1.200 mai multe semănători și alt utilaj de mare randament. Sînt asigurate suficiente cantități de semințe din soiuri valoroase, de îngrășăminte chimice și naturale.

Recolta de grîu din acest an a fost în general bună. Numeroase unități agricole socialiste au obținut producții de 2.000—3.500 kg grîu la hectar, iar de pe unele suprafețe de 4.000—8.000 kg. De asemenea la culturile tîrzii recolta este bună. Aceasta dovedește posibilitățile încă mari de care dispune agricultura noastră pentru mărirea producției la toate culturile.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor agricole de toamnă, Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă să se asigure pe toată durata campaniei buna funcționare și folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor agricole și a mijloacelor de transport.

Experiența anilor trecuți a dovedit că pentru sporirea producției, este bine ca arăturile adînci pentru însămînțări să se facă din vreme și să fie întreținute ca ogor negru pînă la însămînțare, efectuîndu-se toate lucrările prevăzute de agrotehnică. De asemenea, îngrășămintele să se aplice odată cu arătura de bază și în funcție de planta premergătoare, soiul cultivat și tipul de sol. De mare importanță în sporirea recoltelor este și folosirea numai de semințe de calitate, condiționate și tratate. Cantitatea de sămînță la hectar trebuie să fie corespunzătoare soiului folosit, condițiilor agrotehnice în care s-au făcut lucrările de pregătire a solului, precum și epocii în care se face însămînțarea. Bazele de recepție dispun de însemnate cantități de semințe pentru schimb pe care le pun la dispoziția gospodăriilor care nu au semințe de calitate.

Respectarea epocii optime de însămînțare aduce de asemenea, sporuri mari de recoltă. De aceea, se recomandă ca însămînțările să se facă în perioadele optime fiecărei regiuni și soi în parte și să se execute în așa fel încît să fie terminate pînă la 15 octombrie în regiunile nordice și pînă la 20 octombrie în cele sudice. Unitățile socialiste care însămînțează soiuri de mare productivitate să țină seama de epoca optimă de însămînțare specifică acestor soiuri și de celelalte indicații ale recentei consfătuiri pe țară privind cultura grîului de toamnă.

Umiditatea solului din toamna aceasta permite efectuarea în bune condiții a lucrărilor de pregătire a terenurilor și a însămînțărilor de toamnă. De felul cum sfaturile populare și organele agricole vor îndruma pe muncitorii din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri, pe membrii unităților agricole cooperatiste și pe țăranii cu gospodărie individuală să folosească toate aceste condiții depinde buna executare a însămînțărilor de toamnă și deci în mare măsură sporirea recoltei anului viitor.

In toată țara există o recoltă bună și la culturile tîrzii. Aceasta impune strîngerea ei la vreme, fără pierderi și totodată măsuri pentru o bună depozitare. Se recomandă să se recolteze în primul rînd culturile de pe terenurile destinate însămînțărilor de toamnă și executarea imediată pe aceste terenuri a arăturilor de însămînțare. In fiecare gospodărie forțele de muncă trebuie bine organizate și rațional folosite pentru ca strîngerea recoltei de sfeclă de zahăr, floarea soarelui, cartofi, legume, porumb, fructe să se facă fără întîrziere și paralel cu arăturile și însămînțările. Există, de asemenea, o recoltă bună de struguri care trebuie culeasă la vreme și totodată asigurate măsurile necesare pentru o bună vinificație și depozitare a vinurilor.

O grijă deosebită trebuie acordată și asigurării unei bune hrăniri și adăpostiri a animalelor pe timpul iernii. In acest scop este necesară intensificarea însilozării nutrețurilor și a construcțiilor gospodărești.

(Continuare în pag. 4-a)

In raionul Sf. Gheorghe

Insămînțările au început dar pregătirile sînt neterminate

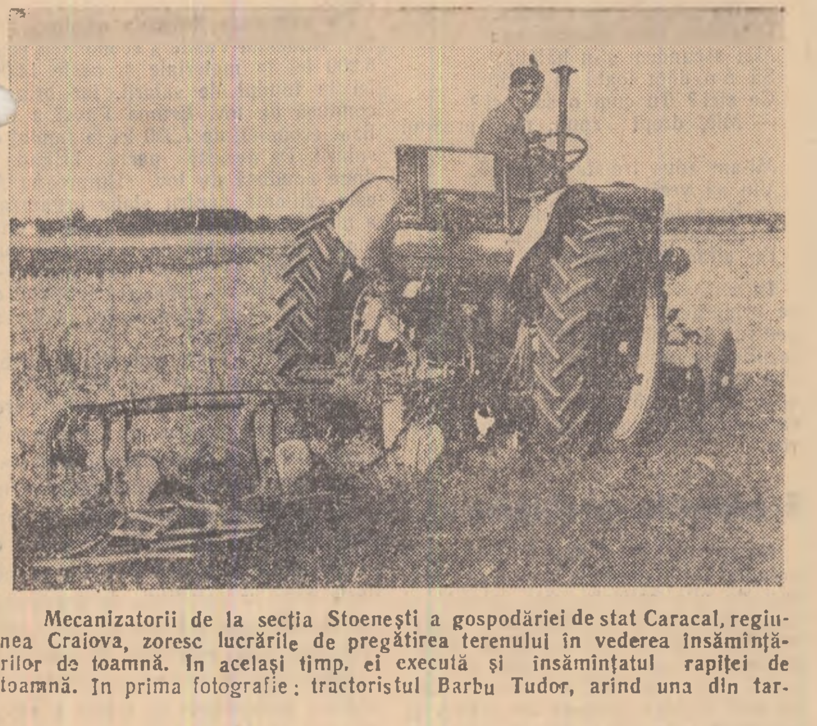
Datorită condițiilor de relief și climă deosebite, în majoritatea comunelor din raionul Sf. Gheorghe, raion complet cooperativizat, vegetația culturilor este în fiecare an ceva mai întîrziată decît în părțile de șes. Acest lucru face desigur ca și recoltatul să înceapă mai tîrziu. In anul acesta, bunăoară, recoltatul cerealelor păioase a început aici cu vreo două săptămîni în urma celorlalte raioane din țară. Cu toate acestea, în comunele unde a existat o serioasă preocupare pentru strîngerea la vreme a recoltei s-a reușit ca perioada de seceriș și treieriș să fie scurtată, creîndu-se astfel posibilitatea ca și celelalte munci să fie executate la timpul potrivit. Asa de pildă, gospodăria colectivă din satul Anghelus, organizînd temeinic munca de recoltare și treieriș, folosind cu chibzuială fiecare zi bună de lucru precum și mijloacele și forțele de muncă de care dispune, a izbutit nu numai să adune la vreme frumoasa recoltă de cereale din acest an (gospodăria a obținut în medie cîte 2.170 kg grîu, 2.300 kg orzoaică și peste 2.900 kg ovăz la hectar) dar să execute și un însemnat volum de alte lucrări. Astfel, pînă zilele trecute colectiviștii din Anghelus executaseră aproape 200 de ha de arături din care o suprafață de 35 de ha o și însămînțaseră cu grîu. Asemenea lor, și membrii gospodăriilor colective din Moacșa, Zoltan și Ghidfalău araseră pînă la 10 septembrie însemnate suprafețe și începuseră să semene grîul de toamnă.

Cu toate că, așa după cum am arătat, unele unități agricole cooperatiste din raionul Sf. Gheorghe au și început însămînțările, privite în ansamblu lucrările pregătitoare ale campaniei de toamnă se desfășoară în acest raion cu totul nesatisfăcător. E de ajuns să arătăm că pînă la 10 septembrie în întregul raion fuseseră executate arături doar pe 3.169 de hectare, din care numai 1.831 ha arături pentru însămînțarea culturilor de toamnă, ceea ce în raport cu posibilitățile existente constituie foarte puțin. Nesatisfăcător se desfășoară această lucrare îndeosebi în cadrul întovărășirilor agricole. Trebuie amintit că zilele trecute în raion mai existau încă întovărășiri ca cele din Biborțeni, Aninoasa, Bita etc, care încă nu începuseră să are terenurile eliberate de culturi. La baza acestei rămîneri în urmă cu pregătirea terenului stă desigur și faptul că în majoritatea întovărășirilor agricole încă nu s-a terminat treierișul. La rîndul său, treierișul întîrzie pentru că întovărășiții n-au părăsit încă vechiul obicei de a treiera în șură, ceea ce duce la o risipă foarte mare de timp și la o incompletă folosire a capacității de lucru a batozelor și tractoarelor. De asemenea, întîrzierea pregătirii terenului se datorește în bună parte și faptului că unitățile agricole nu folosesc la execu-

P. VĂRĂȘTEANU

(Continuare în pag. 4-a)

ARĂ ȘI ÎNSĂMÎNȚEAZĂ

Mecanizatorii de la secția Stoenești a gospodăriei de stat Caracal, regiunea Craiova, zoresc lucrările de pregătirea terenului în vederea însămînțărilor de toamnă. In același timp, ei execută și însămînțatul rapiței de toamnă. In prima fotografie: tractoristul Barbu Tudor, arînd una din tarlale; în a doua fotografie: inginerul Jagăru Gheorghe, controlînd calitatea însămînțării împreună cu eleva Măgurica Zoia, venită la practică în gospodărie.

Foto: C. DUMITRU

UN NOU ȘI EXCEPȚIONAL SUCCES AL ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII SOVIETICE

RACHETA COSMICĂ A ATINS LUNA

Timp de două zile, omenirea și-a îndreptat îndeosebi atenția spre excepționalul zbor al celei de a doua rachete cosmice sovietice. Mai mult ca oricînd, oamenii au simțit că sînt martorii unui eveniment unic, care va deschide pentru totdeauna ultimele porți necunoscute ale cosmosului. Și nu s-au înșelat. Știința și tehnica sovietică, stimată astăzi și mai mult, a obținut o mare victorie științifică și morală, deschizînd posibilitățile nelimitate civilizației omenești. PENTRU PRIMA OARA IN ISTORIE A FOST INFAPTUIT UN ZBOR COSMIC DE PE PAMINT PE UN ALT CORP CERESC.

Această epocală victorie a gîndirii științifice aparține pe de-a întregul Uniunii Sovietice, excepționalilor săi savanți, socialismului.

De la 14 septembrie ora 0,02 minute și 24 secunde, ora Moscovei, pe suprafața Lunei flutură biruitoare fanioane cu stema Uniunii Sovietice.

Un vis de milenii al omenirii a fost realizat.

★

Ziua de 12 septembrie 1959 se va înscrie cu litere de aur în cartea cuceririi cosmosului. In această zi a fost lansată cu succes cea de a doua rachetă cosmică sovietică, în cadrul programului de cercetări asupra spațiului cosmic și al pregătirilor pentru zboruri interplanetare. Ultima treaptă a rachetei cosmice a fost o rachetă teleghidată, cu o greutate de 1.511 kg. (fără combustibil), prevăzută cu un conteiner cu aparataj științific și radiotehnic. După plasarea pe orbită, conteinerul cu aparatajul științific de măsurat a fost desprins de ultima treaptă a rachetei. Greutatea totală a aparatajului științific și de măsurat, împreună cu sursele de alimentare și conteinerul a reprezentat 390,2 kg.

Care sînt caracteristicile acestei noi rachete cosmice: mărimea de 1.511 kg. (fără combustibil) — adică cu 39 kg. mai mult decît cîntărea prima rachetă sovietică lansată la 2 ianuarie 1959 — și faptul că ultima treaptă a noii rachete a fost teleghidată. In conteinerul special din ultima treaptă a noii rachete cosmice sovietice au fost instalate aparate cu ajutorul cărora au putut fi făcute următoarele cercetări științifice care nu au fost efectuate de către prima rachetă cosmică: studierea zonelor de radiație din jurul Pămîntului și studierea nucleelor grele din radiația cosmică.

Pentru transmiterea pe Pămînt a tuturor informațiilor științifice, pentru măsurarea parametrilor mișcării și controlului zborului rachetei, pe bordul rachetei au fost instalate mai multe posturi de radio-emisie. In plus, pentru ca racheta să poată fi observată a fost prevăzut un aparataj special, care, în seara de 12 septembrie a.c., la ora 21,39 minute și 42 secunde a declanșat un nor galben-albicios, o cometă artificială care a fost fotografiată de mai multe observatoare din Uniunea Sovietică și alte țări.

De asemenea, numeroase posturi de radio și radio-amatori, au reușit să recepționeze semnalele emise de aparatele de radio-emisie ale rachetei.

Comunicatul agenției TASS, prin care se anunța lansarea în Uniunea Sovietică a noii rachete cosmice sovietice în direcția Lunei, a trezit un puternic ecou în toate colțurile globului. Ziarele au publicat date amănunțite despre racheta sovietică, radioul și televiziunea și-au informat din timp în timp ascultătorii asupra desfășurării zborului rachetei cosmice. Și, bineînțeles, că

(Continuare în pag. 4-a)

UNUL DIN EROII MUNCII SOCIALISTE

PREȘEDINTELE GOSPODĂRIEI COLECTIVE DIN COMANA

N-aș putea spune precis de ce, dar pînă acum cîtva timp, cînd am avut prilejul să-l cunosc, îmi formasem convingerea că Nicolae Hudițeanu trebuie să fie un munte de om, unul din acei oameni care te impresionează cu statura și puterea lor. Poate că imaginea aceasta se datora faptului că Hudițeanu conduce una din cele mai înfloritoare gospodării colective din regiunea Constanța, una din acele gospodării care străbat anii cu pași largi, voinicești. In realitate, președintele gospodăriei colective din Comana e un om mărunțel, cu fața uscățivă și privirea vie și cercetătoare. După ce îi faci cunoștința crezi un timp că omul acesta trebuie să fie și tare zgîrcit la vorbă. Iți răspunde scurt la întrebări, vădit nemulțumit că l-ai smuls de la treburile lui. Dar pe măsură ce-l cunoști, îți dai seama cît este de comunicativ și prietenos. Mai ales cînd vine vorba despre gospodăria colectivă, fața i se luminează de o bucurie lăuntrică, vorba îi devine caldă, îmbietoare. Dacă are vreme, te duce prin toată gospodăria, îți arată pe îndelete ce au făcut ei, colectiviștii, în cei nouă ani de cînd a luat ființă colectiva, îți povestește cum au muncit oamenii, cum s-au luat la trîntă cu greutățile și le-au învins... O bucurie și o mîndrie reținute străbat cuvintele lui Hudițeanu atunci cînd vorbește despre gospodăria pe care o conduce și despre tovarășii săi de muncă. E bucuria și e mîndria omului care știe că în tot ceea ce s-a făcut aici, în această comună a Dobrogei, e și o parte din hărnicia și priceperea lui, din pasiunea și puterea lui de muncă. E bucuria și mîndria omului care știe că anii aceștia, anii de cînd și-a legat soarta de cea a gospodăriei colective, sînt anii cei mai plini și mai frumoși pe care i-a trăit pînă acum..

★

Pînă prin 1954, gospodăria colectivă din Comana n-a prea mers strălucit. Trecuseră de-acum mai bine de trei ani de la înființarea ei; oamenii depășiseră perioada de început a muncii în comun, dar treburile băteau pasul pe loc. Existau defecțiuni în organizarea producției, în participarea la lucru... Și

mai rău era faptul că unii dintre colectiviști luaseră obiceiul ca în loc să îndrepte carul cu grîu sau porumb spre magaziile gospodăriei, îl duceau la propriile lor magazii.

Ce era de făcut? Se simțea nevoia alegerii în fruntea gospodăriei a unui gospodar inimos și priceput, care să știe să se descurce în conducerea treburilor obștești și să se bucure de autoritate și prestigiu în rîndurile colectiviștilor. Oamenii, la propunerea organizației de partid, s-au oprit asupra lui Nicolae Hudițeanu. Il cunoșteau bine. Se născuse și crescuse aici în satul acesta. Induraseră împreună vitregia vremurilor trecute, slugăriseră cot la cot pe moșiile bogătanilor pentru a-și agonisi o amară bucată de pîine. In 1950, la înființarea gospodăriei, Hudițeanu fusese printre cei dintîi care-și pusese semnătura pe cererea de înscriere. Participase atunci, cu însuflețire și entuziasm, alături de ceilalți membri de partid din sat, la luminarea oamenilor de a păși pe drumul cel nou. La scurt timp după aceea a fost trimis la o școală de agronomi de sector pentru S.M.T. Cele cîteva luni de școală, munca de un an și jumătate la un S.M.T. din raionul Medgidia, apoi alți doi ani și ceva ca agronom de sector la S.M.T. Chirnogeni, i-au îmbogățit mult cunoștințele.

Cît a lucrat ca agronom la S.M.T. Chirnogeni, Hudițeanu a fost de un real folos și colectiviștilor din Comana. Faptul că răspundea din partea S.M.T.-ului și de această gospodărie, i-a dat posibilitatea s-o cunoască mai îndeaproape, să vadă care-i sînt lipsurile și slăbiciunile...

In unanimitate, Nicolae Hudițeanu a fost ales președinte al gospodăriei colective.

— Mi-ați încredințat o muncă grea, tovarăși, a spus el în adunarea colectiviștilor. O muncă grea și de mare răspundere. Numai cu sprijinul vostru de zi cu zi, al fiecăruia din voi, o voi putea duce la bun sfîrșit. Impreună, muncind așa cum ne învață partidul, vom face ca în cîțiva ani gospodăria noastră să se numere printre fruntașe.

A avut dreptate Hudițeanu. In cîțiva ani, gospodăria colectivă din Comana a ajuns printre cele mai de frunte gospodării din regiune. Ea obține mii de kilograme de grîne la hectar, numără sute și mii de animale, zeci de construcții, iar veniturile ei se cifrează la milioane de lei anual.

Succesele îi bucură pe colectiviști, dar nu-i mulțumesc. Președintele lor, bizuindu-se pe energia oamenilor, pe îndrumările și ajutorul dat de organi-

VALERIU BUDURU

(Continuare în pag. 2-a)

In gospodăriile colective din regiunea Ploești

Să fie grăbit ritmul construcțiilor și însilozărilor

In aceste zile, paralel cu celelalte lucrări agricole, vrednicii gospodari se preocupă îndeaproape și de asigurarea unor bune condiții de iernat animalelor.Ințelegînd că de felul cum acestea sînt hrănite și adăpostite pe timp de iarnă, depinde în mare măsură sporirea productivității lor, harnicii colectiviști din raionul Rîmnicu Sărat au executat pînă la începutul acestei luni majoritatea construcțiilor zootehnice și au însilozat peste 4.700 tone de furaje.

O serie de rezultate bune — nu pe măsura posibilităților lor — au dobîndit în această direcție și unele gospodării colective din raioanele Pogoanele și Mizil. Pot fi date ca exemplu aci gospodăriile colective „1 Mai" și „Drumul Păcii" din comuna Padina, raionul Pogoanele, unde construcțiile necesare pentru animale au fost terminate în cea mai mare parte. Totodată, aceste unități au însilozat în această perioadă și însemnate cantități cu furaje. In restul raioanelor însă, ritmul lucrărilor de construcții și al însilozării furajelor nu este de loc satisfăcător. Mult rămase în urmă cu aceste lucrări sînt mai ales gospodăriile colective „Nicolae Bălcescu" și „Tudor Vladimirescu" din comunele Cochirleanca și Roșioru din raionul Buzău, „Filimon Sîrbu" din comuna Vadu Săpat, raionul Mizil și altele. Cu toate că au început construcția încă din anul trecut, nici pînă acum colectiviștii din Găgeni, raionul Ploești, nu au reușit să termine maternitatea pentru scroafe. Pînă la aceeași dată, în gospodăriile agricole colective din regiune se executaseră abia 28 de construcții pentru animale din cele 138 obiective planificate. Nu mai bună este însă situația însilozărilor. In raioanele Ploești, Cricov și Tîrgoviște, bunăoară, procentul la însilozări în cadrul gospodăriilor agricole colective atinge abia 4 pînă la 10 la sută din cantitatea planificată. Oare ce părere au față de aceste slabe rezultate tovarășii Gh. Ristache, N. Angelescu și I. Podaru, ingineri cu baza furajeră de la raioanele de mai sus?

De ce nu sînt folosite resursele locale?

Cauzele rămînerii în urmă a lucrărilor de construcții zootehnice în cadrul gospodăriilor agricole colective, se datoresc în primul rînd ușurinței cu care tehnicienii și inginerii constructori de la regiune și raioane privesc această importantă sarcină. Planul de aprovizionare cu materiale prevede ca în acest an să se asigure unele cantități însemnate de materiale pentru construcții din resurse locale, dar acestea n-au fost asigurate decît în mică măsură de către gospodăriile colective. Pînă la începutul lunii septembrie, din cantitatea de un milion bucăți cărămizi ce trebuiau să se asigure pe plan local, nu s-a putut realiza decît o cantitate neînsemnată. La fel, din cele 250 tone de var cîte trebuiau asigurate de către gospodăriile colective, pînă la aceeași dată nu s-a putut realiza decît circa 20 de tone. In loc să meargă pe linia economică de a folosi la maximum materialele din resurse locale pentru construcții în gospodăriile colective, tehnicienii și inginerii constructori din cadrul secțiunii agricole se mulțumesc mai degrabă să apeleze la fondul centralizat pentru a primi materiale nu-

T. BILBIIE

(Continuare în pag. a 3-a)

LA EXAMEN

La Odobeşti, în acest început de septembrie cu soare zgîrcit, am cunoscut un grup de tineri care trăiau cu intensitate febra examenelor. In curtea şcolii candidaţii stau grupuri-grupuri. Unii cufundaţi în lectura cărţilor, alţii îşi pun reciproc întrebări, veseli, zgomotoşi, nerăbdători. Pe lingă fiecare grup cîte un bărbat sau o femeie în vîrstă, părinţii, mai toţi oameni de la ţară, muncitori ai ogoarelor. Au venit cu fata ori băiatul, care se prezintă azi la examenul de admitere al şcolii profesionale viticole. Stau pe lîngă copiii, stîngaci, timizi, dar plini de căldură, de dragoste, ocrotitori. Intrebaţi-i ceva despre examen şi veţi vedea că ei trăiesc cel mai adînc emoţia momentului.

Colectivistul Ibănescu Gheorghe a venit din raionul Bîrlad să-şi aducă la şcoala profesională viticolă pe cel mai mic dintre copii, Georgeta. E încordat de emoţie cînd se prezintă la secretariatul şcolii, iar glasul îi tremură cînd povesteşte ce l-a îndemnat să-şi aducă fata aici, la şcoala din Odobeşti.

„Pe ceilalţi mari i-am căsătorit în sat mai de mult. Acum sînt cu toţii colectivişti. Un altul e inginer agronom, iar doi sînt încă în şcoli. Pe aiasta mică o dau la şcoala pe care n-am putut-o urma eu. Căci şi pe mine m-au dat părinţii la şcoala de viticultură din Huşi, cu toate că trebuiau să cheltuiască pentru ca eu să învăţ. Dar în 1915 a murit tata, iar mama s-a îmbolnăvit. A trebuit să plec de la şcoală, să mă întorc în sat. Eram cel mai mare dintre copii şi trebuia să mă îngrijesc de familie. Asta a fost soarta noastră atunci. Acum mă bucur că ultimul meu copil va îndeplini vechea dorinţă a părintelui său".

Profesorul Dănulescu care a ascultat emoţionat destăinuirea bătrînului colectivist îmi spune tainic: „Ar trebui s-o cunoaşteţi şi pe Voinea Maria. A venit la noi, la şcoală, tocmai de la Băileşti".

În cîteva minute colegii au şi chemat-o de la internat. După mişcări îi ghiceşti energia, hotărîrea. Are o privire inteligentă, răspunde limpede, cu o putere de pătrundere uimitoare. E din comuna Negoiu, raionul Băileşti. Nu are decît mamă. Aflăm că anul trecut, cînd maică-sa a fost bolnavă, ea a lucrat în locul ei la colectivă făcînd peste 50 de zile-muncă. Despre şcoala profesională din Odobeşti a citit în îndrumător şi a aflat amănunte de la un văr de al său care a venit şi el să dea examen la şcoala de maiştri.

— De ce nu te-ai dus la şcoala profesională din Drăgăşani? o întreb eu. Era mai aproape.

— Mie îmi place viticultura. Acolo se învaţă vinificaţia.

Răspuns scurt, concis, concludent. Este îmbucurător să vezi că această tînără ştie ce vrea de la viaţă.

Imi arunc puţin privirile peste listele candidaţilor. Aproape toţi sînt de la ţară, iar marea majoritate fii de colectivişti. Au venit din regiunile Iaşi, Bacău, Bucureşti, Ploeşti, Craiova, dornici să înveţe frumoasa meserie de viticultor. Iar dorinţa celor mai buni se va îndeplini. Pentru cele 35 de locuri se întrec 93 de candidaţi. Fapt de laudă pentru şcoala profesională din Odobeşti, şi pentru părinţii care îşi trimit copiii să înveţe la şcolile agricole.

Dar dacă „mezinii" trăiesc încă emoţiile examenului de admitere, cei mari, candidaţii la şcoala tehnică de maiştri viticoli aşteaptă cu aceleaşi sentimente rezultatul examenelor. Pe comunistul Predoiu Aurel l-a recomandat gospodăria de stat Floreşti, pe Stîngulescu Constantin, gospodăria de stat Băileşti, pe Galan Gheorghe întreprinderea Vinalcool Bacău. Iar ei au obligaţia să răspundă acestei încrederi prin învăţătură şi sîrguinţă.

Printre candidaţii la şcoala de maiştri deosebesc un tînăr în uniformă militară. Intovărăşeşte pe cineva? Nu. Ostaşul Grigoriu Ioan a venit în permisie... să dea examenul de admitere. La toamnă termină stagiul militar şi vrea să-şi continue pregătirea, să devină maistru viticultor.

Şi cred că dorinţa sa se va împlini. De unde am această siguranţă? O să vă dezvălui un secret: i-am văzut notele de la examen. De aceea lui şi celorlalţi colegi, mai mari şi mai mici să le urăm succes în noul an şcolar.

LUCIAN CURSARU

Pregătiri de şcoală

Sprijinite de comitetul executiv al sfatului popular comunal cadrele didactice din satele Valea Enache, Valea Brazilor, Valea Porcului, Anghineşti şi Tutana, au trecut încă de la 15 iunie la curăţirea şi văruirea localurilor şcolilor care acum sînt gata, în bună stare de funcţionare.

La şcoala din satul Anghineşti, prin grija utemistei Nica Domnica, directoarea şcolii şi cu sprijinul comitetului de partid, s-a executat prin prestarea de către brigada utemistă de muncă patriotică împrejmuirea şcolii cu gard, tencuirea exterioară a şcolii. Zilele trecute biblioteca a fost înzestrată cu încă 300 de volume şi o arhivă.

De asemenea, tînăra învăţătoare Marinescu Maria, de la şcoala din Valea Enache a dovedit multă preocupare şi strădanie pentru deschiderea noului an şcolar. Astfel, a fost aprovizionată şcoala cu cantităţi suficiente de lemne pentru foc. O atenţie deosebită a acordat înzestrării laboratorului şcolii cu tot aparatajul necesar şi materiale didactice menite să uşureze asimilarea cunoştinţelor predate în şcoală.

Intrucît şcoala de 7 ani din centrul satului Tutana devenise neîncăpătoare, s-a mai construit în vara aceasta prin contribuţie voluntară, încă un local de şcoală cu două clase, cancelarie şi o sală pentru gimnastică. Utemistul Badea Pavel, directorul şcolii din Tutana, fiind sprijinit de conducerea sfatului popular comunal, a reuşit să înzestreze noul local de şcoală cu toate cele necesare încît clasele sînt gata să-şi primească elevii.

VASILE ISPAŞOIU
corespondent

Gata pentru începerea noului an şcolar

Comitetul executiv al sfatului popular Smeeni a luat din timp o seamă de măsuri pentru pregătirea deschiderii noului an şcolar.

Astfel s-au alocat fonduri importante pentru terminarea construcţiilor de şcoli şi repararea lor la timp şi în bune condiţii. Cele 4 localuri de şcoli au fost curăţate, reparate şi pregătite pentru începerea noului an şcolar 1959/1960 în bune condiţii.

De asemenea, s-a reparat mobilierul şi s-au făcut prin cooperativă comenzile de cărţi şi rechizite şcolare.

Tot în acest an va fi dată în folosinţă o nouă şcoală construită cu 8 clase.

C. BERESCU
corespondent

MECANIZATORII — elevi ai şcolii medii

Nicolae Gongea a mers la organizaţia de partid. Avea de rezolvat o problemă care-l frămînta de multă vreme. După apariţia hotărîrii partidului cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală, s-a gîndit să se înscrie şi el. Dar cum s-o scoată la capăt! Era şef de brigadă — lucra pe pămînturile colectiviştilor din Poarta Albă; şcoala medie se afla la Medgidia, cale de aproape 15 km. Oricît s-ar fi străduit să conducă şi brigada, să urmeze şi şcoala medie tot n-ar fi izbutit. Sau, în orice caz, nu le-ar fi rezolvat pe nici una aşa cum trebuie. Cum să facă? Aceasta era întrebarea la care venea să primească răspuns de la organizaţia de partid.

Tovarăşul Ali Remiz, secretarul organizaţiei l-a ascultat îndelung.

„Şi cum crezi că s-ar putea rezolva?" l-a întrebat apoi.

Gongea se gîndise mai de mult la răspunsul care, după părerea lui, era cel mai potrivit: „Să fiu înlocuit de la conducerea brigăzii şi repartizat în atelierul staţiunii — sînt doar mecanic, voi avea destul de lucru şi aici".

Dorinţei de învăţătură a mai multor mecanizatori de la S.M.T. Castelu, regiunea Constanţa, organizaţia de partid din staţiune i-a răspuns cu preocuparea susţinută pentru a le asigura condiţii corespunzătoare studiului.

Şase tractorişti de aici vor începe în curînd cursurile fără frecvenţă ale şcolii medii, clasa a VIII-a. Alţi 10 şi-au exprimat dorinţa să-şi termine studiile elementare.

Fireşte, nu le este uşor. Mai ales celor înscrişi la şcoala medie. Pentru aceştia, de două ori pe săptămînă au fost organizate cursuri pregătitoare. Doi merg la Medgidia, alţi trei în comuna Mihail Kogălniceanu, iar unul la cursul de pregătire din comuna Basarabi, adică în acele locuri unde ei lucrează în brigăzile S.M.T.-ului.

Recapitularea materiei învăţate cu mulţi ani în urmă a mers mai repede — operaţiile aritmetice, regulile gramaticale. Cu fiecare oră nouă de pregătire lecţiile deveneau din ce în ce mai interesante. Să descoperi tainele unei ecuaţii, sau ale unei formule chimice, sînt preocupări care atrag, pasionează. Tinerii s-au convins repede de acest adevăr. Dacă în primele ore de studiu se lăsau prinşi de alte treburi în brigadă sau staţiune, treptat, treptat, ei au început să participe regulat la lecţiile recapitulative.

Am discutat cu doi dintre viitorii elevi ai şcolii medii: tractoristul Gheorghe Vlăduţ şi mecanicul Romeo Cruceru. Se-nţelege că dat fiind specificul muncii în agricultură, lor nu le va fi uşor să urmeze cursurile serale. Au spus-o deschis. Dar tot atît de deschis şi de firesc au vorbit şi despre perspectivele ce li se deschid absolvind şcoala medie. Facultatea nu mai este pentru aceşti tineri un vis de nerealizat. Ei înţeleg că agricultura are nevoie nu numai de tractorişti ci şi de cadre cu o calificare mult superioară.

In scurt timp, cei 16 mecanizatori de la S.M.T. Castelu vor începe cursurile propriu-zise. Conducerea staţiunii, cu sprijinul organizaţiei de partid, trebuie să dovedească aceeaşi neslăbită grijă pentru ca tuturor să li se asigure înlesnirile acordate de partid oamenilor muncii înscrişi la învăţămîntul de stat.

M. IORDACHE

Construiesc parcuri şi terenuri de sport

Terenul de sport şi parcul nu-s construcţii de primă urgenţă pentru un sat. Fiecare comună îşi construieşte mai întîi şcoală, cămin cultural, dispensar, iar apoi, dacă poate, îşi amenajează şi parc. Altfel cîmpul şi pădurea din apropierea comunei îi ţin locul.

Construirea a 22 de terenuri de sport (unele pot fi numite, fără exagerare, stadioane) noi şi a 6 parcuri noi arată posibilităţile mereu crescînde pe care le au comunele raionului Satu Mare. Construcţia de parcuri şi terenuri de sport continuă.

M. SCHWARCZKOPF
corespondent

NOTĂ

Neglijenţa se pedepseşte

Cazul îl priveşte pe Gheorghe Florea, fost pînă nu de mult magaziner, la secţia Frăteşti a gospodăriei agricole de stat-Giurgiu, regiunea Bucureşti. In calitatea sa de magaziner, Gheorghe Florea trebuia să ţină o strictă evidenţă a tuturor bunurilor ce intrau şi ieşeau din magazia secţiei. Dar, din păcate, el nu făcea acest lucru. In magazia lui puteau intra materiale ori cît de multe şi în orice valoare, că el nu le înregistra, iar dacă se întîmpla s-o facă, totul se trecea cu multă uşurinţă. De asemenea, cînd un muncitor din brigada zootehnică venea să ia o anumită cantitate de concentrate pentru hrana animalelor, magazinerul Florea o cîntărea fără exactitate, nepăsîndu-i dacă balanţa cîntarului arată mai mult sau mai puţin. La fel, actele de evidenţă contabilă, care trebuiau să justifice prezenţa în magazie a cutărui sau cutărui material în cantitatea şi greutatea respectivă, se ţineau în dezordine, neînregistrate la timp.

Dar iată că într-o bună zi, serviciul contabilităţii gospodăriei a făcut un control „pe nepusă masă" la magazia de la secţia Frăteşti. Cu acest prilej s-a descoperit lipsă în magazie a unor cantităţi de cereale şi diferite materiale în valoare de circa 7.000 de lei. Gheorghe Florea n-a putut să justifice lipsa descoperită, şi ca atare organele în drept l-au dat pe mîna justiţiei. Fapta lui Florea s-a încadrat în articolul de lege: neglijenţă în serviciu, drept pentru care a fost condamnat de Tribunalul Popular al raionului Giurgiu, la 2 ani şi 8 luni închisoare corecţională. Recursul făcut de împricinat a fost respins de Tribunalul regional. Pedeapsa a rămas cea dată la prima dezbatere a procesului.

După cum s-a văzut, faptele lui Gheorghe Florea nu au fost săvîrşite cu rea credinţă, ci din neglijenţă. Totuşi fiindcă Gheorghe Florea a adus pagube avutului obştesc, legile statului nostru democrat-popular i-au dat pedeapsa cuvenită.

GH. B.

ÎN EXCURSIE

Priveliştele minunate ale ţării trebuie cunoscute ca şi tot ce au realizat oamenii muncii din ţara noastră în anii aceştia. Iată-i pe muncitorii, tehnicienii şi inginerii de la gospodăria de stat Coteşti, plecînd într-o excursie.

Foto: C. VASEA

Gospodărindu-se cu chibzuinţă

G.A.S. Feteşti a obţinut 750.000 de lei economii

Anul 1958 constituie pentru gospodăria agricolă de stat Feteşti un punct de cotitură. Pînă atunci, gospodăria lucrase cu pierderi care erau în anul 1957 — an deosebit de favorabil agriculturii — de ordinul sutelor de mii. In anii anteriori ele fuseseră şi mai mari. In 1958 — an de secetă excesivă în acea parte a Bărăganului — gospodăria şi-a încheiat bilanţul cu un beneficiu de 1.249.000 de lei. Deci, pierderi într-un an agricol bun şi beneficii în următorul cînd condiţiile de climă au fost nefavorabile.

Se pune firesc întrebarea: ce anume s-a petrecut în acest interval? Ce a intervenit nou în activitatea gospodăriei? Inzestrarea cu mijloace tehnice a crescut ca în fiecare an. A crescut şi experienţa cadrelor de muncitori şi tehnicieni. Dar tovarăşii din conducerea gospodăriei explică, pe bună dreptate, că trecerea de la pierderi la beneficii s-a datorat, în primul rînd, unor măsuri de ordin administrativ şi financiar. Nu atît sporirea mijloacelor circulante şi fixe cît mai ales buna lor repartizare şi folosire în cadrul gospodăriei a dus la rezultatele de astăzi. La începutul anului 1958, odată cu sarcinile de producţie, s-au repartizat pe secţii şi brigăzi atît fondurile financiare cît şi mijloacele tehnice. Fiecare secţie şi brigadă a primit sarcina să le gospodărească chibzuit, pentru a-şi acoperi cheltuielile de producţie cu banii obţinuţi pentru produsele livrate, realizînd în acelaşi timp şi un beneficiu. A fost mărită astfel răspunderea faţă de sarcinile ce izvorăsc din procesul de producţie. Au fost respectate baremurile de cheltuieli, evitate debitele restante şi penalizările. Anul acesta s-a continuat, desigur, pe o treaptă superioară, aplicarea gospodăririi chibzuite.

Rezultatele sînt bune. In condiţiile obţinerii şi depăşirii producţiei planificate, pentru cele 1.619 ha cultivate cu porumb s-au cheltuit 986.000 lei în loc de 1.167.000 lei cît era prevăzut în plan a se cheltui pînă la data actuală. Economii s-au realizat şi la floarea-soarelui — 441.000 lei în loc de 224.000 lei — şi la sfecla de zahăr — 417.000. In sectorul zootehnic s-au obţinut, de asemenea, economii.

Toate acestea au dus la reducerea cheltuielilor de producţie cu 750.000 de lei şi la obţinerea — pînă la 1 septembrie a.c. — a unui beneficiu de 1.300.000 lei. Beneficiul va creşte simţitor în lunile ce urmează, cînd are loc realizarea celei mai mari părţi din producţia-marfă a gospodăriei. Totodată, muncitorii gospodăriei agricole de stat Feteşti sînt hotărîţi ca la cele 750.000 lei obţinuţi pînă acum să mai adauge încă 425.000 lei pentru a avea la sfîrşitul anului o economie de 1.200.000 lei. Aceasta e contribuţia lor la miliard.

BANCIU CONSTANTIN
activist al Comitetului raional P.M.R. Feteşti

Ingrăşămintele bacteriene, mijloc important pentru sporirea producţiei agricole

Printre mijloacele pe care ştiinţa le pune astăzi la îndemîna omului, în scopul sporirii producţiei agricole, se numără şi îngrăşămintele bacteriene.

Prin folosirea lor la culturile agricole, se creează acestora condiţii prielnice de aprovizionare intensă cu substanţele nutritive necesare. Bacteriile (fiinţe mici care nu se văd cu ochiul liber) pe care le conţin îngrăşămintele bacteriene, odată ajunse cu sămînţa în pămînt (deoarece îngrăşămintele bacteriene se amestecă cu sămînţa înainte de semănat) cresc, se înmulţesc şi prin activitatea lor transformă hrana brută şi inaccesibilă plantelor în hrană care poate fi cu uşurinţă folosită de acestea. Mai mult încă, bacteriile aduc hrana în imediata apropiere a rădăcinilor plantei, întocmai ca nişte cărăuşi.

De pe urma activităţii acestor mici vieţuitoare, plantele hrănite din belşug cresc, se dezvoltă bine şi dau producţii sporite, răsplătind astfel cu prisosinţă puţina cheltuială şi osteneală, prilejuite de aplicarea îngrăşămintelor bacteriene.

La noi în ţară, aceste îngrăşăminte sînt fabricate la Centrul experimental de îngrăşăminte bacteriene de la Bucureşti-Băneasa. De aici, au fost pregătite şi distribuite spre folosinţă unităţilor agricole de stat şi cooperatiste, pentru însămînţările din toamna aceasta 225.685 doze din îngrăşămîntul bacterian numit Azotobacterin, 195.265 doze de Fosforobacterin şi 21.006 doze de Silicobacterin, acesta din urmă în cantitate mai mică fiind un preparat bacterian nou, fabricat în anul acesta, Este necesar ca aceste îngrăşăminte bacteriene să fie folosite pe scară cît mai largă, deoarece experienţa unor gospodării agricole de stat şi colective, care le-au întrebuinţat anul acesta şi în cei anteriori dovedeşte că astfel se pot realiza, cu cheltuieli foarte mici, sporuri însemnate de producţie.

Iată cîteva exemple. La gospodăria agricolă de stat Călineşti, raionul Botoşani, regiunea Suceava, la cultura grîului de toamnă, pe suprafaţa îngrăşată cu 100 kg azotat de amoniu plus 200 kg superfosfat, s-a obţinut o producţie de 2.594 kg la ha. Acolo unde pe lîngă aceste îngrăşăminte a fost aplicat şi îngrăşămîntul bacterian, Azotobacterin, producţia a crescut la 2793 kg la ha; cînd s-a folosit Fosforobacterin producţia obţinută a fost de 3004 kg la ha, iar în cazul întrebuinţării Azotobacterinului împreună cu Fosforobacterinul, producţia a atins 3296 kg grîu la ha. Producţii asemănătoare au fost obţinute prin utilizarea îngrăşămintelor bacteriene şi la gospodăriile de stat Secueni, regiunea Bacău, Troianu, regiunea Bucureşti şi altele.

De asemenea, la gospodăria agricolă colectivă din comuna Poiana Mare, raionul Calafat, regiunea Craiova, tot la cultura grîului de toamnă, de pe suprafaţa unde nu au fost aplicate îngrăşămintele bacteriene s-a obţinut 2059 kg la ha, iar acolo unde a fost dat Azotobacterin împreună cu Fosforobacterin, producţia realizată a atins 2296 kg la ha.

Cei ce folosesc îngrăşămintele bacteriene nu trebuie să uite un lucru foarte important şi anume că, aplicarea acestora trebuie să meargă mînă în mînă cu folosirea în întregime a tuturor celorlalte metode agrotehnice cerute de cultura respectivă. Fără acest lucru, efectul îngrăşămintelor bacteriene scade simţitor, astfel încît nu ne putem aştepta la rezultatele scontate.

Ing. ION CARAMLĂU
Centrul experimental pentru îngrăşăminte bacteriene Bucureşti

În raionul Snagov

A început preluarea florii-soarelui

La bazele de recepţie din raionul Snagov a început predarea florii-soarelui contractate.

Cea mai mare parte a conducerilor celor 18 cooperative de consum din raion au acordat o deosebită atenţie îndeplinirii şi depăşirii planului de contractări la acest produs. Desfăşurînd o susţinută muncă de lămurire în masa producătorilor, spre a le arăta avantajele contractărilor, achizitorii — ajutaţi de unii lucrători din cadrul U.R.C.C.-ului (ca de pildă tov. Barcan Eugen — merceolog principal) au reuşit să încheie din vreme contracte pentru acest produs.

De exemplu, cooperativa din comuna Corbeanca, a încheiat contracte pentru 55.000 de kg. de floarea-soarelui, faţă de 29.000 de kg. cît era planul; cea din Gruiu pentru 97.000 de kg. de floarea-soarelui faţă de 75.000 de kg. cît era planificat; cooperativa din comuna Cocioc pentru 27.000 de kg. faţă de 21.000 de kg. cît era planul etc.

Mulţi preşedinţi de cooperative, cum sînt tov. Alionte Dumitru (Corbeanca), Petre Ion (Cocioc) Bălăiţă Ion (Poenarii Vulpeşti) s-au preocupat intens în ultimele zile de preluarea la vreme a florii-soarelui contractate. Ei i-au îndemnat pe producători să recolteze din timp floarea-soarelui, să acorde atenţia cuvenită dezghiocării tuturor seminţelor de pe capitulul plantelor şi să transporte de îndată cantită[illegible] culese la bazele de recepţie.

Ca urmare a acestei munci rodnice, membrii întovărăşirii din comuna Creaţa-Leşile au şi transportat la baza de recepţie 5.200 de kg. de floarea-soarelui; producătorii din comuna Gruiu au predat 4.000 de kg., cei din comuna Cocioc peste 3.000 de kg.

Ritmul recoltării s-a intensificat în ultima vreme, iar producţia este bună aşa că, în scurtă vreme, planul de preluări va putea fi îndeplinit şi depăşit.

ION DRINCU

Rezultate pilduitoare

Regiunile Baia Mare, Constanţa şi Timişoara, au depăşit planul de contractări la porumb, iar regiunile Constanţa, Craiova, Galaţi, Iaşi, Piteşti, Ploeşti, Suceava şi Hunedoara, au depăşit planul de contractare a florii-soarelui cu importante procente.

Planul de preluare a cerealelor contractate a fost îndeplinit

Cooperativele de consum din regiunea Piteşti au îndeplinit de curînd planul de preluare a grîului şi secarei contractate. In regiunile Ploeşti, Iaşi, Craiova, Timişoara, Baia Mare, Bacău, Oradea şi Suceava, preluarea grîului contractat este aproape terminată.

UNUL DIN EROII MUNCII SOCIALISTE

PREŞEDINTELE GOSPODĂRIEI COLECTIVE DIN COMANA

(Urmare din pag. 1)

zaţia de partid, i-a învăţat să ţintească mereu mai sus.

I-am întrebat zilele trecute, cînd am fost la Comana.

— Cum staţi cu grîul anul acesta?

— Aşa şi aşa, mi-au spus ei. 1.566 de kg la hectar. Putem scoate şi mai mult; seceta prelungită din primăvară, ne-a cam pus piedici...

1.566 de kg de grîu la hectar, pe o suprafaţă de 800 de hectare în condiţiile Dobrogei, pe locuri unde odinioară hectarul nu da mai mult decît 500—600 de kg de grîne, nu e de loc puţin. Aici la Comana însă, după cum se vede, oamenii nu se mai mulţumesc nici cu asemenea recolte. Şi aceasta e foarte bine.

— Dar cu porumbul cum staţi?

— Cu porumbul stăm bine, spuneau colectiviştii. Sperăm să avem în jurul a 4.000 de kg de boabe la hectar.

Bine stau colectiviştii din Comana şi cu recolta de sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui şi cu producţiile din grădina de zarzavaturi şi cu cele din vie şi livadă. La anul vor sta şi mai bine. Aşa şi-au luat angajamentul. Şi ei sînt oamenii care ştiu să-şi ţină cuvîntul dat.

Producţii de aproape 1.600 de kg de grîu la hectar, circa 4.000 de kg de porumb., ferme de animale care numără peste 200 de vaci şi tineret, 478 de porci, 2.700 de oi, plus păsări, stupi... Peste 2.300 de hectare care trebuie organizate, gospodărite, lucrate. Sînt cifre care înmănunchiază multe căutări şi frămîntări, pasiune, energie, entuziasm. De atunci, din 1954, noua conducere a gospodăriei, în frunte cu Nicolae Hudiţeanu, a pornit ofensiva pentru mereu mai buna organizare a muncii în comun. Brigăzile au fost organizate şi întărite, în fruntea lor au fost promovaţi oamenii cei mai gospodari; s-a pus capăt vînturării oamenilor de la o echipă la alta sau de la o brigadă la cealaltă. Participarea la lucru a colectiviştilor a devenit de aproape sută la sută. Oamenii au început să se obişnuiască cu critica şi autocritica, să tragă la răspundere pe delăsători, să înveţe ce însemnătate are răspunderea personală. Controlul îndeplinirii sarcinilor, grija pentru calitatea lucrărilor au devenit lege de bază a activităţii colective.

Cu timpul oamenii s-au împrietenit cu ştiinţa, dînd la o parte metodele şi năravurile învechite de lucru. Cînd îi auzi acum pe colectiviştii din Comana vorbind despre învăţăturile agrotehnicii şi ale zootehniei nici nu-ţi vine a crede că sînt numai cîţiva ani de cînd, văzînd un inginer agronom măsurînd temperatura solului cu termometrul, se cruceau şi spuneau rîzînd: „păi noi, tovarăşe inginer, nu ştim să luăm, decît cu tălpile, temperatura pămîntului".

In numai cîţiva ani, problema cadrelor a fost în linii mari rezolvată. Din rîndurile colectiviştilor s-au ridicat brigadieri şi şefi de echipă de nădejde, socotitori, tractorişti, gospodăria s-a îmbogăţit cu doi ingineri.

Sufletul şi creerul acestui profund proces de mobilizare şi educare a oamenilor, de transformare a conştiinţei lor au fost comuniştii. Conducerea gospodăriei, în frunte cu Hudiţeanu, a simţit permanent sprijinul şi îndrumarea organizaţiei de partid. E meritul organizaţiei de partid de aici că, în rîndurile ei, ajutat şi îndrumat de ea, s-au format şi călit asemenea oameni inimoşi şi buni gospodari cum este Eroul Muncii Socialiste, Nicolae Hudiţeanu...

★

„Cum facem să asigurăm colectiviştilor venituri sporite la ziua-muncă şi îndeosebi cît mai mari cîştiguri băneşti?".

Intrebarea aceasta şi-a pus-o Nicolae Hudiţeanu la scurt timp după ce a fost ales în fruntea gospodăriei colective. A pus-o în faţa organizaţiei de partid şi a dezbătut-o împreună cu comuniştii, a adus-o în faţa adunării generale a colectiviştilor. Venituri băneşti mari la ziua-muncă însemnau posibilităţi sporite pentru colectivişti de a-şi construi case, de a-şi cumpăra mobilă şi aparate de radio. Insemnau deci un puternic stimulent în acţiunea de cointeresare a colectiviştilor pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei.

Răspunsul la această întrebare se concretizează în faptul că anul acesta este al doilea an în care la gospodăria colectivă din Comana se împart avansuri lunare de cîte 10 lei la ziua-muncă. Cînd vorbesc despre aceasta, colectiviştii din jur spun, zîmbind:

— La Hudiţeanu oamenii „au leafă".

Sînt în gospodăria colectivă din Comana colectivişti — nu puţini la număr — care primesc în aproape fiecare lună mii de lei numai ca avansuri băneşti. Familiei lui Nicolae Drăgan, bunăoară, i s-au cuvenit ca avansuri băneşti pentru munca depusă în lunile iunie şi iulie din acest an frumoasa sumă de aproape 4.000 de lei; pe aceeaşi perioadă Bîja Dumitru şi ai săi au primit 2.570 de lei, familiei lui Stanciu Ion i s-a cuvenit în jurul a 2.000 de lei etc. Adăugaţi la aceasta cantităţile de produse pe care colectiviştii le-au primit în vară şi le vor primi, la împărţirea definitivă a veniturilor, sumele de bani obţinute ca avansuri în celelalte luni ale anului şi veţi avea o imagine completă a ceea ce înseamnă munca colectivă, bine organizată şi condusă.

Indemnurile lui Hudiţeanu, pasiunea şi energia, entuziasmul şi spiritul său întreprinzător s-au concretizat astfel în belşugul care creşte în casele colectiviştilor, în noua înfăţişare a comunei. Era un eveniment rar în trecut cînd la Comana se ridica o casă nouă. Existau în trecut în Comana două aparate de radio la două conace boiereşti. Astăzi, pe aproape fiecare uliţă, casele noi se numără cu zecile, în aproape fiecare locuinţă găseşti mobilă nouă, aparat de radio.

Dar gospodăria nu e numai un izvor de belşug, ci şi de cultură şi civilizaţie. Găseşti azi în această comună, odinioară atît de săracă şi năpăstuită, un cămin cultural cu bibliotecă, cu săli de citit, construit tot prin grija gospodăriei. Deseori, seara sau în zilele de sărbătoare sălile răsună de freamătul tinerilor colectivişti din echipele de cor sau de dansuri şi din brigada artistică. Deseori vine aici Teatrul de Stat din Constanţa. Spectacolele date cu acest prilej sînt aplaudate cu multă căldură de foştii dijmaşi şi argaţi.

Nicolae Hudiţeanu povesteşte cu drag despre munca oamenilor de aici închinată cuceririi belşugului şi luminii. Iţi citează cifre care vor înmănunchia în viitorii ani noi realizări ale colectiviştilor. Şi în tot ceea ce spune, se simte bucuria şi mîndria omului care ştie că tot ce s-a făcut aici, în acest colţ al noii Dobroge, e şi o parte din iscusinţa şi hărnicia, din pasiunea şi puterea lui de muncă.

Din activitatea sindicală în unităţile agricole de stat

Foile volante contribuie la obţinerea unor rezultate bune

La obţinerea bunelor rezultate în gospodăriile de stat, o valoroasă contribuţie o aduce foaia volantă, editată prin grija comisiei muncii culturale de masă din comitetul sindical. Paginile foii volante, afişate la toate gazetele de perete de la gospodăria de stat Oradea secţiile gospodăriei şi chiar la unele trupuri, de pildă, sînt citite cu mult interes de către muncitori, mobilizîndu-i mai temeinic la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de producţie.

De asemenea, la gospodăriile de stat Şoldăneşti — regiunea Suceava şi Copou, regiunea Iaşi, foile volante sînt scoase cu regularitate, iar conţinutul lor este strîns legat de problemele de producţie.

Cînd arma satirei e folosită cu pricepere

Ultima foaie volantă editată la gospodăria de stat Şoldăneşti — raionul Fălticeni, regiunea Suceava, bunăoară, îşi axează conţinutul pe preocuparea de a fi traduse în viaţă sarcinile ce stau în faţa colectivului de muncă, spre a se obţine cît mai mari beneficii şi a se realiza totodată economii importante. Pentru ca orice muncitor din gospodărie să cunoască realizările şi lipsurile existente în gospodărie foaia volantă analizează în acest număr pe scurt cum se desfăşoară munca în sectoarele zootehnic şi vegetal. Astfel, sîntem informaţi că planul de producţie al gospodăriei la lapte şi carne în primele 8 luni ale anului a fost îndeplinit şi depăşit. In mod deosebit este evidenţiată mulgătoarea Zaharia Verona, care obţine zilnic de la fiecare vacă pe care o îngrijeşte, o producţie de peste 11 litri. De asemenea, sînt scoase în evidenţă meritele îngrijitorului de porci Calistru Ion care, aplicînd în muncă metode înaintate de lucru, obţine cu regularitate sporuri de greutate importante la porcii care cîntăresc peste 30 kg, reducînd numărul de unităţi nutritive şi scăzînd preţul de cost planificat.

Foaia volantă critică în acelaşi timp pe mulgătorii Constantineasa Gh. şi Tudore Pavel care rămîn mereu în urmă cu îndeplinirea planului de producţie la lapte. Mulgătorii Botezatu Constantin şi Constantineasa Gh. de la secţia Dumbrava sînt satirizaţi că în loc să se întreacă în muncă pentru îndeplinirea planului se „întrec" la sustragerea de furaje din raţia vacilor, spre a le duce acasă. Iată:

„— Măi Costică! — Ce-i bădie?
— Ne-a chemat la magazie.
— Parcă auzii Gheorghiţă...
— Ne întreabă de.. tărîţă.
Uite dar, ce-ţi propun eu:
Mai ascundem şi-n hălţu,
Să n-o dăm toată la vaci.
Ce zici? Tu cum o să faci?
— Mie, drept spun, nu prea-mi pasă:
Mi-am adus traista de-acasă.
Vin să vezi cît e de plină...
— Nu-s tărîţe e... făină!...
Is grozave; dar la dracu,
Eu uitai acasă sacu'..."

In acelaşi timp, foaia volantă laudă pe brigadierul Dumitrescu Dumitru pentru conştiinciozitatea în muncă şi rezultatele obţinute, iar pe tractoristul Pavel Vasile îl satirizează, arătînd că el a făcut lucrări de proastă calitate, care au adus numai pagube gospodăriei.

Economiile—problema nr. 1

Metoda de a se afişa paginile foii volante şi la gazetele de perete, alături de alte articole, este folosită şi la gospodăria de stat Copou — regiunea Iaşi. Prin grija comitetului sindical raional au fost asigurate foi volante tip cu titlul tipărit. Ediţia foii volante pe care am citit-o la gospodăria de stat Copou se ocupă pe larg de iniţiativele muncitorilor pentru a dobîndi economii cît mai mari. Foaia volantă subliniază că economiile realizate de gospodărie în primele opt luni ale anului sînt de aproape 350.000 lei, indicîndu-se şi cum anume s-a muncit în acest scop în sectorul viticol, culturi de cîmp etc.

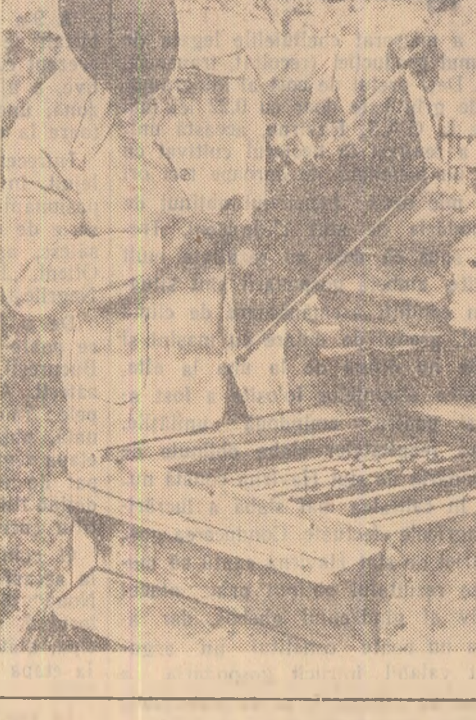
Evidenţierea fruntaşilor este însoţită şi de aprecieri cu privire la calitatea lucrărilor executate. De aci aflăm că brigada comunistului Stoica Dumitru a obţinut o econom[illegible]a materiale în valoare de aproape 7.[illegible] lei, iar la fondul de salarii de 10.530 lei. Planul de producţie din via acestei brigăzi, datorită lucrărilor de întreţinere bine executate, va fi depăşit cu peste 25 la sută.

De asemenea, brigada condusă de tov. Budeanu Vasile a economisit peste 5.200 lei la materiale şi peste 14.000 lei la fondul de salarii, iar brig[illegible] condusă de tov. Brumă Pavel a [illegible]lizat economii de 7.390 lei la fondul de salarii. Pe de altă parte, brigada a doua condusă de tov. Butureanu Al. este criticată pentru slaba organizare a muncii şi lipsa de disciplină a unor muncitori (absenţe de la lucrări) cum sînt Bahrin Virgil şi Cucu Vasile, — fapt ce a dus la depăşirea fondului de salarii cu peste 3.080 de lei, în loc să se obţină economii.

Socotim că foaia volantă din această unitate ar fi şi mai atractivă, ar contribui şi mai mult la mobilizarea muncitorilor pentru noi succese în producţie, dacă ar publica şi scurte articole de informare şi îndrumare scrise de către tehnicieni şi ingineri în sprijinul lucrărilor la zi. Ea ar putea oglindi multe alte realizări din gospodărie care ar constitui, de asemenea, un puternic imbold pentru muncitori, spre a-şi spori eforturile în muncă şi a intensifica întrecerea socialistă în vederea îndeplinirii cu cinste a sarcinilor ce le stau în faţă.

AL. RAICU

ÎN STUPINA COLECTIVEI

Pe lîngă celelalte ramuri de producție, colectiviștii din comuna Titu Tîrg, regiunea București, se preocupă îndeaproape și de sectorul apicol. În fotografie: stuparul Săndulescu Alexandru făcînd controlul de toamnă al stupilor.

Foto: C. DUMITRU

Gospodăria colectivă în plină dezvoltare

La 14 km de orașul Rîmnicu-Vîlcea și la 4 km de stațiunea balneo-climaterică Olănești, în satul Olănești se află gospodăria agricolă colectivă „1 Mai", înființată în anul 1956 de către 33 de familii de țărani muncitori.

Învățînd din experiența colhozurilor fruntașe din Uniunea Sovietică și a gospodăriilor colective fruntașe din țara noastră, că temelia dezvoltării continue a gospodăriei o constituie mărirea continuă a fondului de bază, colectiviștii din satul Olănești au mărit acest fond de la 217.295 lei în 1956, la 483.717 lei în 1957, și la 582.307 în 1958. Producțiile mari obținute în anul 1958 de la livada de pomi, de la cele 250 oi ale gospodăriei, și de la grădina de legume, au făcut posibil ca pentru fiecare zi-muncă socotită în bani, colectiviștii să primească 53,68 lei. În anul 1958, gospodăria avea 105 familii cu o suprafață de 155,5 ha.

Succesele colectiviștilor au făcut ca an de an, noi și noi membri să intre în gospodăria colectivă „1 Mai" din satul Olănești. Anul acesta, de pildă, gospodăria numără 413 familii cu o suprafață de aproape 600 ha teren. Din această suprafață, 141 ha, sînt ocupate de livezi (pruni în majoritate), deoarece în această regiune prunul găsește condiții deosebit de prielnice pentru a da producții mari și de calitate; peste 200 ha sînt ocupate cu fînețe naturale, 30 de ha de pășuni naturale și aproape 7 ha de grădină de legume etc.

Ținînd seama de condițiile pedo-climatice și geografice în care se află gospodăria colectivă, consiliul de conducere, sprijinit de tehnicienii din rețeaua Ministerului Agriculturii și Silviculturii, a stabilit atît metodele de lucru cele mai avansate pentru asigurarea unei producții ridicate în toate sectoarele, cît și un plan de întărire și dezvoltare continuă a gospodăriei colective. În livadă au devenit lucrări obișnuite săpatul în jurul pomilor, stropirile regulate, tăierile, aplicarea îngrășămintelor naturale și chimice. Fînețele naturale care pînă anul trecut nu dădeau decît cca. 1.500 kg fîn la ha, sînt acum îngrijite și îngrășate pentru a se spori de două și de trei ori producția de fîn la ha, iar cele 40 hectare semănate cu porumb pentru boabe, promit o recoltă de cel puțin 2.000 kg la ha. Cele aproape 7 ha de grădină de legume sînt irigate și lucrate în condiții agrotehnice înaintate. Fiecare metru pătrat de pămînt este folosit la maximum prin culturi intercalate, culturi succesive etc. Deși condițiile de climă și sol nu sînt dintre cele mai optime, în medie de pe fiecare ha se obțin cca 2 vagoane de legume.

În primăvara aceasta a fost înființată o nouă livadă de pruni în suprafață de 10 ha, iar în toamna aceasta urmează a se mai planta încă 10 ha cu pruni din soiurile cele mai corespunzătoare regiunii.

La sfîrșitul acestui an, numărul oilor va ajunge la aproape 700 (oi cu lînă fină și semifină), iar grajdul pentru taurine ce se construiește acum cu o capacitate de 50 capete va adăposti la sfîrșitul anului 20 de vaci cu lapte, 20 vite tinere etc.

La sfîrșitul anului acesta fondul de bază al gospodăriei colective va crește față de anul 1958, cu 52 la sută.

Harnicii colectiviști din satul Olănești se străduiesc să facă din gospodăria lor o unitate puternică care să atragă și pe ceilalți țărani muncitori din sat pe drumul muncii în comun, pe drumul belșugului.

Ing. I. ZUCKERMAN

LA S.M.T. Buda

Se folosesc cu succes rezervele interne

„Mă angajez să fac două planuri pe campanie și să economisesc piese de schimb în valoare de 3.000 de lei", spunea tractoristul Ciocan Vasile din brigada a IV-a, de la S.M.T. Buda, regiunea Ploești, în adunarea generală unde se prelucra Hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie. Angajamente asemănătoare și-au luat atunci și alți mecanizatori, printre care Caraboi Mihai, Stelian Cătuneanu, Toma Gheorghe etc. Stațiunea lor se angajase să realizeze pînă la sfîrșitul anului, așa cum anunțase directorul Calotă Vasile, economii de cel puțin 300.000 lei.

Și mecanizatorii au pornit mai hotărîți să traducă în fapte angajamentele ce și le-au luat.

Pe lîngă grija pentru o bună organizare a muncii, conducerea stațiunii s-a orientat asupra descoperirii și folosirii rezervelor interne, sursă importantă pentru dobîndirea unor mari succese pe linia economiilor. O temeinică analiză a arătat că cele mai mari rezerve interne se găsesc îndeosebi în activitatea sectorului mecanic. Intr-adevăr, sectorul mecanic de sub conducerea mecanicului șef ing. Nicolae Marghidan a contribuit în bună măsură la economisirea a mari sume de bani, prin diferite adaptări făcute tractoarelor, îmbunătățirea constructivă adusă unor ansamble de la mașinile agricole, ca și o serie întreagă de noi recondiționări executate în atelierul propriu.

Una din principalele rezerve interne folosite cu succes în munca lor de către mecanizatorii de aici, este mărirea puterii motoarelor. La propunerea inginerului mecanic N. Marghidan, puterea motoarelor D—35 a fost sporită cu 10 C.P. Aceasta s-a făcut prin alezarea cămășilor-cilindri de la 100 mm la 105 mm în diametru, mărindu-se astfel camera de explozie. Totodată, s-a mărit și turația motorului de la 1.450 la 1.500 ture pe minut. Bineînțeles, că s-a avut în vedere ca pentru conservarea tractorului să se suspende viteza a 5-a de înaintare. Cu un tractor astfel modificat, tractoristul Stănilă Nicolae a realizat în două decade, 130 de hantri în loc de 60—70 hantri cît ar fi putut realiza înainte cu tractorul său. Modificarea se va face la toate cele 8 tractoare K.D. și K.D.P. pentru că ele utilizează cel mai bine forța la cîrlig, neavînd patinări mari. Plugurile tractate de aceste tractoare vor fi echipate cu 4 trupițe.

Pe de altă parte, la aceste tractoare, s-a montat pe aripa din dreapta un rezervor de motorină suplimentar de 70 l, mărindu-se astfel capacitatea de înmagazinare a tractorului.

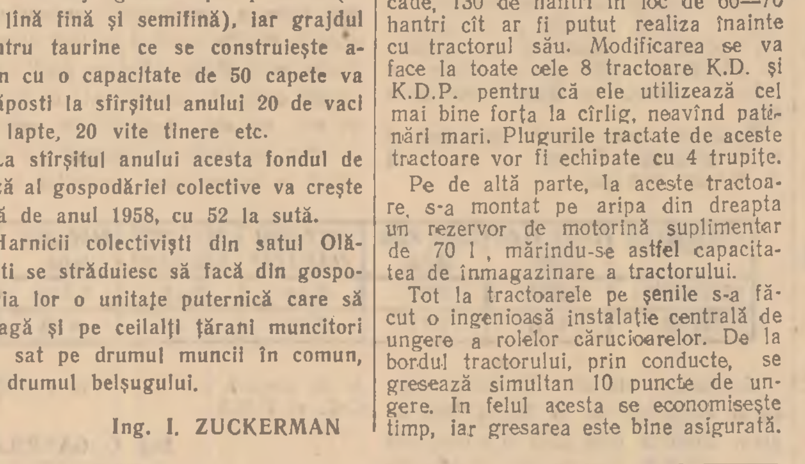
Tot la tractoarele pe șenile s-a făcut o ingenioasă instalație centrală de ungere a rolelor cărucioarelor. De la bordul tractorului, prin conducte, se gresează simultan 10 puncte de ungere. In felul acesta se economisește timp, iar gresarea este bine asigurată.

Pe lîngă cele de mai sus, tot la capitolul folosirii rezervelor interne, aici se întrebuințează cuzineții vechi, care au funcționat asamblați cu arbori la cote mai mici, la arbori cu cote normale. De asemenea, în atelierul stațiunii se recondiționează pompele de alimentare, prin bucșarea corpului cu elemenți de pompă de injecție uzați. Recondiționarea nu costă mai mult de 20 de lei. Numai această operație aduce stațiunii economii de circa 280 lei la fiecare pompă. Merită a mai fi subliniate și alte recondiționări. Este vorba de modificarea adusă sistemului de distribuție al semănătorilor (înlocuirea părții inferioare a cutiei, cu tablă), recondiționarea cormanelor de plug prin sudarea vîrfului tocit, încărcarea brăzdarelor de plug cu feroaliaje etc.

Folosirea tuturor rezervelor interne a contribuit ca S.M.T. Buda să-și depășească cu mult hantrajul planificat, să înregistreze însemnate economii în procesul de producție, să reducă simțitor prețul de cost al lucrărilor. Astfel, planul de producție pe campania de vară a fost realizat în proporție de 157 la sută, economiile realizate cifrîndu-se la 143.612 lei. Prețul de cost a fost redus cu 12,48 lei pe fiecare hantru. Cele mai mari economii le-au făcut tractoriștii Ciocan Vasile, Toma Gheorghe, Constantin A. Gh., Stelian Cătuneanu și alții care au făcut cîte 2 și 3 planuri pe campanie, economisind piese de schimb în valoare de 2.518—8.253 lei.

Vrednicii mecanizatori de aici, luptă pe mai departe în campania însămînțărilor de toamnă, care a și început, să obțină noi succese pe linia folosirii cu succes a rezervelor interne.

I. LEȘEANU

ȚARANUL CU GOSPODARIE INDIVIDUALA: — Na, că l-am prins din urmă pe colectivist! Acum dacă vreau pot să-l și întrec!!

Desen: N. CLAUDIU

Cifre și fapte din unitățile agricole socialist-cooperatiste

● *Intovărășirea agricolă „Viață Nouă" din comuna Barboi, raionul Strehaia, regiunea Craiova, a obținu cîte 1.800 kg grîu la hectar, de pe o suprafață de 245 hectare.*

● **In gospodăria colectivă „8 Mai" din comuna Neudorf, raionul Lipova, s-a obținut în acest an o recoltă de 2.738 kg grîu la hectar, de pe suprafața de 124 hectare.**

● *Cu sprijinul tractoriștilor din brigada a 5-a de la S.M.T. Zorleni, colectiviștii din comuna Sîrbi, raionul Bîrlad, au realizat 158 hectare arături, fiind aproape pe terminate cu această lucrare agrotehnică.*

● **Colectiviștii din Nojlac, raionul Aiud, au obținut în vara acestui an 2.600 kg grîu la hectar, datorită bunei pregătiri a terenului, folosirii seminței triorate și tratate, precum și bunelor lucrări de întreținere a culturilor.**

● *Membrii întovărășirii agricole „8 Mai" din comuna Săcueni, raionul Tîrgoviște, au obținut în vara aceasta o producție de 1.904 kg grîu la hectar. Ei au oprit de pe arie întreaga cantitate de sămînță necesară pentru însămînțările de toamnă.*

● **In gospodăriile colective din raionul Huși au fost construite în acest an 33 magazii cu o capacitate de 10—20 vagoane fiecare, 8 grajduri pentru vite mari cu capacitatea de 50 capete și numeroase ateliere de lemnărie și fierărie. Printre gospodăriile colective care au ridicat aceste construcții se numără cele din Tîrzil, Oțetoaia, Botești, Duda și altele.**

Introducerea normelor cu motivare tehnică — contribuție de seamă la creșterea productivității muncii în agricultură

Creșterea productivității muncii este influențată în modul cel mai direct de normarea muncii. Aplicarea unor norme de muncă corespunzătoare nivelului tehnic contribuie la o planificare tehnico-economică și o organizare a muncii mai bună, la ridicarea pregătirii profesionale a muncitorilor, la creșterea producției și mobilizarea rezervelor interne pentru reducerea continuă a prețului de cost. Primele norme s-au introdus în agricultură în 1949 la un număr restrîns de lucrări manuale din sectorul producției vegetale. Cu 4 ani mai tîrziu s-au introdus norme în număr mai mare și în toate sectoarele de producție, iar în 1953 cu ocazia unei îmbunătățiri a rețelei tarifare de salarizare, normele existente au fost corectate pentru a corespunde mai bine condițiilor tehnice noi. Normele de muncă folosite pînă anul acesta în agricultură au un caracter statistico-experimental. Nivelul tehnic mereu crescînd, perfecționările tehnico-organizatorice și aplicarea principiului socialist de salarizare după cantitatea și calitatea muncii, impun o normare științifică a muncii. In acest scop, cu începere de la 1 iulie în 9 gospodării agricole de stat s-au organizat grupe de normare compuse din cîte doi tehnicieni normatori.

Acestor grupe le revine sarcina de a studia organizarea muncii și a stabili timpul rațional ce trebuie consumat pentru executarea unei lucrări în condițiuni normale.

Avînd la dispoziție aparatura necesară și un bogat material documentar, grupele de normare elaborează modul de organizare a muncii cel mai rațional, stabilind cele mai juste agregate, formații și timpuri de lucru.

Din activitatea de pînă acum a grupelor de normare din gospodăriile agricole de stat au rezultat o seamă de observații care au determinat conducerea unor unități agricole să modifice organizarea muncii, făcîndu-se astfel ca productivitatea muncii să crească. În același timp s-a asigurat muncitorilor o creștere corespunzătoare a cîștigului. După vechea organizare la G.A.S. Popești-Leordeni, de pildă, norma de deservire a unui muncitor ce lucra la îngrășătoria de porci era de 100 de capete. Printr-o organizare rațională a muncii, studiată de către grupa de normare, norma de deservire poate crește în condițiunile de semi-mecanizare existente deja la Popești-Leordeni pînă la 150—175 de capete. Mărirea normei asigură pe lîngă creșterea productivității muncii și sporirea cîștigului mediu al muncitorilor. Aceasta deoarece, pe lîngă salariul tarifar de bază, muncitorii sînt retribuiți și în raport de sporul de creștere în greutate care va fi acum mai mare datorită măririi numărului de animale pe care fiecare muncitor le are în îngrijire. Studierea situației existente, stabilirea stagnărilor și a timpului de lucru consumat neutil etc, iată ce a dus la concluzia că-i posibilă și necesară introducerea noii norme de deservire. Mărirea normei de deservire de la 100 la 150—175 de capete a fost hotărîtă și de grupa de normare de la gospodăria de stat Afumați, regiunea Craiova.

Munca desfășurată în sectorul vegetal este condiționată de un număr foarte mare de factori variabili supuși influențelor naturale care determină, în cele mai dese cazuri, variații și modificări în condițiile de lucru. Existența acestor influențe nu înseamnă însă că-n sectorul producției vegetale nu se pot introduce norme cu motivare tehnică. Ele se pot introduce la fel de bine ca în oricare sector.

Vechiul normativ pentru organizarea muncii prevedea la lucrarea „cîrnit cu foarfecele cu scări la port-altoi" o normă de 400 de butuci. Lucrarea se execută concomitent cu legatul la vîrful piramidei. Nediferențierea normei pentru lucrarea la înălțimea omului și pe scară a determinat în gospodăria agricolă de stat Buftea nerealizarea ei și, ca atare, reorganizarea muncii și a locului de muncă precum și o nouă determinare a normei de producție și a timpului unitar pe butuc. Normele de muncă ce nu pot fi îndeplinite cu eforturi normale duc la demobilizarea muncitorilor și la o nejustificată scădere a cîștigului lor mediu. Sînt însă și situații în care muncitorii realizează cîștiguri ce depășesc prevederile zilnice fără o organizare specială a muncii și, fără a face eforturi deosebite care să justifice aceste cîștiguri. Aceasta se datorește faptului că normativul vechi nu cuprinde organizarea muncii în esență ci indică doar formația echipei și normativul de timp. Pentru lucrările „altoit în ochi dormind" și „legat altoi în pepiniera de pomi" norma de muncă este de 600 de buc. și, respectiv, de 300 de buc.

Din studiile făcute de către grupa de normare de la G.A.S. Ivănești la gospodăria de stat Buftea a rezultat că aceste norme pot fi majorate pînă la 1.200 de bucăți pentru altoit și 600 de buc. pentru legat.

Pentru lucrările agricole ce se execută mecanizat în gospodăriile de stat, organizarea teritoriului a determinat condiții noi de muncă care determina — la rîndul lor — micșorarea timpului necesar pentru executarea unității de măsură. Astfel, prin comasarea terenurilor s-a făcut posibilă formarea de agregate complexe sau cuplări simple care să utilizeze rațional forța tractorului, iar parcelele lungi au redus simțitor timpul necesar pentru executarea întoarcerilor la capete. Permanentizarea muncitorilor și ridicarea continuă a nivelului lor de cunoștințe au format un personal cu bună calificare. Aceasta a dus la reexaminarea normelor de muncă la lucrările mecanizate obținîndu-se date mobilizatoare. Astfel, pentru tractoarele UTOS-26, tractoare noi și perfecționate — al căror randament era stabilit în anul 1958 prin asimilare cu tractorul K.D.-35 — au fost fixate norme juste care reprezintă față de vechile norme o creștere substanțială la majoritatea lucrărilor. De exemplu, la arat pentru însămînțări în terenuri care au media de rezistență specifică mijlocie, norma crește față de K.D.-35 cu 17 la sută, adică de la 3,5 la 4,1 ha, iar la agregatele formate din tractorul UTOS-26 și pluguri tractate creșterea este de 8,2 la sută.

O importanță deosebită se acordă de către grupele de normare utilizării integrale a capacității tractoarelor prin formarea cuplurilor în terenurile comasate cum ar fi cazul terenurilor din regiunile Constanța, Galați, București, Timișoara care se diferențiază din punct de vedere al condițiilor de lucru de terenurile necomasate pe care, folosirea agregatelor cu o lățime mai mare de lucru — în special la lucrările culturale — nu este posibilă.

Intrucît organizarea științifică a muncii și determinarea normativelor corespunzătoare sînt factorul de bază în justa determinare și realizare a indicilor de plan, acțiunea de stabilire a normelor cu motivare tehnică în gospodăriile agricole de stat are o importanță deosebită. Acțiunil de normare trebuie să i se acorde întreaga atenție.

CONSTANȚA NICA
Inginer principal-normator în Departamentul Gostat

Peste 800.000 de lei economii pe șantierele de îmbunătățiri funciare

In nouă comune din raionul Satu Mare, au fost deschise șantiere de îmbunătățiri funciare. Cele mai importante șantiere funcționează în comunele Halmeu, Medieșul Aurit, Odoreu, Homorodul de Jos, Peleș. Pe șantiere au fost depuse voluntar 41.500 de zile muncă, obținîndu-se economii ce depășesc 800.000 lei.

S. MIHAI
corespondent

LUPTA PENTRU INTIIETATE NU S-A TERMINAT

În primăvară, gospodăria agricolă colectivă „1907" din comuna Corbu de Jos regiunea Constanța, a chemat la întrecere toate gospodăriile colective din raionul Medgidia pentru: depășirea producției planificate la principalele culturi de cîmp — grîu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr; creșterea încărcăturii de animale la unitate de suprafață; depășirea producției la lapte de vacă, de oaie și lînă, inițial stabilită; contractarea cu statul a unor cantități sporite de cereale și depășirea volumului de venituri bănești hotărît prin planurile de producție.

Acestea au fost și obiectivele analizate săptămîna trecută în plenara comitetului raional de partid Medgidia.

În primul rînd trebuie subliniat faptul în sine: deși nu s-a încheiat anul agricol, comitetul raional de partid a găsit că e necesar să analizeze realizarea obiectivelor de plan, putînd astfel să ia măsuri de îndreptare a lucrurilor acolo unde se constată rămîneri în urmă.

Pe de altă parte, din desfășurarea ședinței s-a desprins cu putere că gospodăriile colective din raion au făcut în acest an un important salt pe calea întăririi lor economico-organizatorice și a retribuirii muncii membrilor lor.

Din analiza datelor prezentate plenarei, s-a apreciat că fruntașă la producția de grîu a fost gospodăria colectivă din comuna Mihail Kogălniceanu. La o suprafață de 1455 de hectare însămînțate cu grîu, această gospodărie a obținut un spor față de sarcina de plan de peste 72 de tone. Pe locurile doi și trei se situează gospodăriile colective din Veteranu și respectiv Palazul Mic.

Rezultate foarte bune au fost obținute la creșterea numărului de animale de producție. Astfel, gospodăria colectivă Oituz a realizat la 100 de hectare teren o încărcătură de 10 vaci, 185 ovine și 23 porcine. Numărul vacilor raportate la aceeași unitate de suprafață este în gospodăria colectivă din Satu Nou de 11,7. Ea s-a clasat totuși pe locul doi, avînd numai 127 ovine la suta de ha și 21,6 porcine.

Realizarea acestor indici este cu atît mai importantă cu cît un procent de creștere a numărului de vaci la oricare dintre gospodăriile colective din raion înseamnează cel puțin 22 de vaci dat fiind suprafața mare a gospodăriilor colective. Comparînd sporirea numărului de animale pe acest an, cu cea din 1957, anul completei colectivizări a raionului, constatăm, în marea majoritate a unităților din raion o creștere numerică mai mare decît dublă. Și mai însemnate sînt sporurile la producția de lapte de vacă, oaie și producția de lînă. Pentru succesele obținute în sectorul zootehnic au fost declarate fruntașe — în ordine — gospodăriile colective din Ciocîrlia de Jos, Cuza Vodă și Palazul Mic.

Ca urmare firească a sporirii producțiilor cerealiere, gospodăriile colective au vîndut statului pe bază de contract mari cantități de grîu. Întîia în întrecere a fost declarată gospodăria din Cuza Vodă. Ea a predat prin contract cantitatea de aproape 440 de tone de grîu, ceea ce revin 46 de tone la 100 de hectare. Locul doi l-a ocupat gospodăria colectivă din Corbu de Jos cu 35 de tone vîndute la 100 de hectare, iar locul trei colectiva din Mihail Kogălniceanu cu 31 de tone la aceiași unitate de suprafață.

În ce privește veniturile bănești obținute, raportate la cifra planului de producție, locul întîi a revenit gospodăriei colective din Tîrgușor care a încasat 1.242.000 lei adică 62 la sută din prevederile planului, urmată de cea din Valea Neagră cu 61 la sută realizări din plan și Cuza Vodă cu 59 la sută.

Se înțelege, întrecerea nu s-a terminat. Gospodăriile mai au de strîns sfecla de zahăr, floarea-soarelui, porumbul. Au de vîndut animale și produse animale. Alte cantități de produse vor intra în magazii și hambare, alte sute de mii de lei, vor încasa gospodăriile colective spre continua lor prosperare și îndestularea harnicilor colectiviști.

T. OPREA

In gospodăriile colective din regiunea Ploești

Să fie grăbit ritmul construcțiilor și însilozărilor

(Urmare din pag. 1)

mai pe bază de repartiții. Pentru a ridica construcții cît mai ieftine, colectiviștii din Valea Călugărească folosesc resursele locale, economisind fără prea multă bătaie de cap, aproape 30 000 lei. La tergiversarea lucrărilor de construcții au mai contribuit și organele U.R.C.C. regiunea Ploești, care nu s-au îngrijit să trimită la timp raioanelor unele materiale pe bază de repartiții ca de exemplu: balamalele și ciment. De asemenea, organele Direcției Silvice regionale mai fac unele greutăți gospodăriilor colective prin aceea că uneori le repartizează în contul lemnului c.r. material lemnos necorespunzător.

Știut fiind că în acest an numeroase gospodării colective din regiune și-au dezvoltat fermele de animale cu mult față de anul trecut, asigurarea construcțiilor și a cantităților de furaje necesare constituie o problemă de prim ordin. Ceea ce trebuie făcut acum, este ca în cadrul fiecărei gospodării colective, să se urgenteze atît lucrările de construcții zootehnice cît și cele de însilozare a furajelor în așa fel încît pînă la 1 noiembrie, prin folosirea la maximum a resurselor locale, să fie terminate în întregime construcțiile planificate și să se asigure animalelor furajele pentru iernat.

T. BILBIIE

Tov. ing. D. Stoicescu de la secția agricolă regională, în loc să meargă pe teren este folosit pentru executarea unor afișe.

— Bine tovarășe șef, dar locul meu nu-i aici! Eu sînt tehnician!
— Fii liniștit! M-am gîndit și la asta. O să-ți dau să scrii cîteva afișe și despre zootehnie!!!

IN ACESTE ZILE

Prin PODGORIILE ODOBEȘTIULUI

Venirea timpurie a toamnei n-a îngrijorat pe nici un podgorean din aceste locuri. Pregătirile în vederea culesului, care începuseră cu mult înainte, sînt pe terminate. Recoltele mari de struguri i-a determinat pe viticultorii de aici să înceapă mai din vreme repararea vaselor, a utilajului și curățirea cramelor.

Cu toate că mai bine de 500 de ha de vie din cele 1.200 ha ce le are gospodăria de stat Odobești, au fost puternic bătute de grindină, harnicii viticultori de aici vor culege în această toamnă circa 10.000 kg struguri la ha.

De asemenea, membrii gospodăriei colective „Calea belșugului" din Cîmpineanca, vor culege de pe cele 350 ha de vie circa 10.000 kg struguri la ha, cei din Jariștea, 9.000 kg la ha de pe 451 ha, iar membrii gospodăriei colective „Steaua Roșie" din Pădureni, peste 8.500 kg struguri la ha. Recolte mari de struguri vor obține și viticultorii din gospodăriile de stat Cotești și Florești. Producția medie pe raion va fi de peste 7.000 kg struguri la ha.

Asigurarea spațiului de vinificat și depozitare

Cu toate că aproape 25 la sută din recolta de struguri va fi valorificată ca struguri de masă, în raionul Focșani se vor vinifica în această toamnă peste 7.860 de vagoane de struguri. Pentru vinificarea unei asemenea cantități de struguri și apoi depozitarea mustului rezultat se cere pe lîngă un mare volum de muncă, crame multe și bine utilate și o mare capacitate de vase. In această privință consiliile gospodăriilor de stat au luat o serie de măsuri. In gospodăria de stat Odobești, de exemplu, în acest an vor funcționa 21 de centre de vinificat față de 18 în anul trecut. Presele și agregatele, căzile și linurile cu care sînt dotate cramele din această gospodărie sînt de pe acum mai bine de 80 la sută puse la punct. S-au procurat din fonduri proprii două agregate tip „Independența" și 3 grupuri electrogene. Din deșeuri de metale neferoase s-au confecționat 20 de pompe de tras vin. De asemenea, este în construcție (va fi gata pînă la începerea culesului) o sală de vinificat cu o capacitate de 60 de vagoane la brigada 17-a iar la brigada 13-a se măresc spațiile de depozitare cu 45 de vagoane. In total spațiul de depozitare al gospodăriei s-a mărit cu 300 de vagoane din care 170 de vagoane cisterne iar restul butoaie și budane confecționate în gospodărie. Cu peste 180 de vagoane a fost mărit spațiul de depozitare și la gospodăria de stat Cotești. Prin forțe proprii s-a construit aici o pivniță în capacitate de 50 de vagoane. Tot pentru mărirea spațiului de depozitare în această gospodărie se va folosi metoda suprasulfitării mustului, în special cel rezultat din soiuri superioare, bogate în zahăr, oprind astfel pentru un timp fermentarea. În felul acesta se va recupera circa 25 la sută din capacitatea vaselor (spațiu ce trebuie lăsat gol pentru fermentare).

Cu toate aceste măsuri, problema vaselor pentru depozitarea vinului ce va rezulta din recolta acestui an nu este rezolvată. In gospodăria de stat Odobești, bunăoară, deficitul de vase se ridică la 230 de vagoane. La cea din Cotești la 250 de vagoane, iar la gospodăria de stat din Florești la 110 vagoane.

Intrarea în masă a podgorenilor în gospodăriile colective (în gospodăria colectivă din Jariștea au intrat în acest an 546 familii cu 300 ha vie, în cea din Pădureni 210 familii cu 169 ha vie, iar în cea din Cîmpineanca, 780 de familii cu 326 de ha vie), a făcut ca și în aceste unități problema vaselor necesare depozitării vinului să fie cea mai grea de rezolvat.

Dacă în gospodăria colectivă „21 Decembrie" Jariștea marea majoritate a noilor membri înscriși au adus în gospodărie și vasele ce le-au avut, nu același lucru l-au făcut cei din Pădureni, Păţești, Cîmpineanca, Odobești, Vîsteșcoi etc. Nerespectînd statutul care prevede ca inventarul necesar exploatării viilor în cazul acestor unități, trebuie adus în gospodărie, acești colectiviști îngreunează buna desfășurare a muncii. Lipsind gospodăria de butoaiele necesare depozitării vinului, se va îngreuna culesul bogatei recolte de struguri din acest an, cauzîndu-se astfel pierderi de recoltă, ceea ce va micșora în primul rînd valoarea zilei-muncă. Pentru a nu se întîmpla acest lucru, consiliile de conducere a gospodăriilor colective trebuie să ducă o susținută muncă de lămurire ca fiecare colectivist nou înscris să înțeleagă că aducerea în gospodărie a întregului inventar viticol este în primul rînd în folosul lui.

Pentru asigurarea spațiului de depozitare în gospodăriile de stat, consiliile acestora trebuie să ia măsurile necesare pentru a valorifica o cît mai mare cantitate de struguri și must pe piață. Să închirieze vase și să le folosească judicios pe cele ce le au.

Pregătirea cadrelor

Cele 4 medalii de aur și 6 de argint obținute de gospodăria de stat Cotești la concursul regional de vinuri din acest an, dovedesc că aici se acordă o deosebită atenție vinificării strugurilor. Un rol de seamă în obținerea de vinuri de înaltă calitate o are ***cunoașterea și aplicarea schemelor*** *tehnologice recomandate pentru fiecare soi în parte. In acest scop, în gospodăria de stat Cotești s-a început deja școlarizarea a 25 de cadre care vor conduce și îndruma întreaga muncă de vinificație.*

In tematica acestei școlarizări sînt prevăzute printre altele următoarele: stabilirea momentului optim pentru cules; folosirea la decantarea mustului a bioxidului de sulf în soluții apoase; prevenirea introducerii în masa vinului a elementelor fieroase; folosirea efectivă și în întregime a drojdiilor selecționate; culegerea pe soiuri și altele.

Școlarizarea celor ce vor îndruma și conduce efectiv procesul de vinificație va începe în aceste zile și în celelalte gospodării de stat din această podgorie.

O problemă căreia i se acordă o deosebită atenție în această perioadă în gospodăriile de stat, este și asigurarea unor condiții bune de muncă, cazare și hrană celor cîteva mii de oameni ce vor munci la culesul și vinificarea strugurilor. La gospodăria de stat Florești, de pildă, s-a construit din resurse locale un dormitor pentru 50 de paturi, s-au cumpărat 2.000 de pături, 2.000 de cearceafuri, 150 de lighene și un mare număr de fețe de pernă. S-a amenajat și dotat cu toate cele necesare 16 cantine. S-au pus la îngrășat 80 de porci, iar prin cele 11 ha de grădină ce le are gospodăria se asigură legumele și zarzavaturile necesare. După calculele făcute masa de trei ori pe zi nu va costa mai mult de 5 lei. Intense pregătiri pentru a crea condiții bune de muncă, cazare și hrană muncitorilor, se fac și în celelalte unități agricole de stat din podgoria Odobeștilor.

Toate aceste pregătiri arată că podgorenii odobeșteni vor reuși să culeagă și să depoziteze în condiții bune, la timp și fără pierderi, recolta bogată de struguri din acest an.

V. CAZACU
I. GHEORGHIU

Vizita lui N. S. Hruşciov în S.U.A.

Washington 14 (Agerpres). Corespondenţă specială: Marţi la orele 11,30 ora locală, avionul „Tu-114" care va transporta pe N. S. Hruşciov şi persoanele care îl însoţesc va a-teriza pe aeroportul Andrews, statul Maryland. După cum s-a anunţat aici conducătorul guvernului sovietic va fi primit la sosire de preşedintele Eisenhower, precum şi de alţi conducători americani. Programul vizitei lui N. S. Hruşciov, dat publicităţii la Washington, cuprinde o serie întreagă de manifestări importante încă din prima zi a sosirii şefului guvernului sovietic.

Comentariile presei americane, ale agenţiilor, prognosticurile de cele mai diferite nuanţe făcute de diferiţi comentatori politici, ajung inevitabil la aceiaşi apreciere: vizita lui N. S. Hruşciov constituie un eveniment politic de importanţă excepţională, care trebuie folosită în modul cel mai eficient în interesul slăbirii continue a încordării internaţionale şi a lichidării „războiului rece".

Opinia publică mondială speră că prin această vizită se vor deschide porţile pentru noi întîlniri la nivel înalt în scopul discutării rodnice a problemelor nerezolvate şi a lichidării rămăşiţelor celui de-al doilea război mondial.

MAREA ÎNTÎLNIRE

Astăzi 15 septembrie, N. S. Hruşciov soseşte în S.U.A. inaugurînd schimbul de vizite Hruşciov-Eisenhower. Intreaga omenire progresistă îşi leagă nădejdile de vizitele acestea. Popoarele aşteaptă ca aceste întîlniri să însemne un adevărat punct de cotitură în viaţa internaţională, începutul drumului de înlăturare a „războiului rece", de îmbunătăţire a relaţiilor între toate ţările lumii, indiferent de sistemul economic şi social pe care îl au.

Intîlnirile dintre N.S. Hruşciov şi Eisenhower, sînt un rezultat al eforturilor făcute de U.R.S.S. şi în primul rînd de tovarăşul Hruşciov, în vederea înlăturării „războiului rece".

Alături de toate popoarele iubitoare de pace, poporul nostru salută călduros schimbul de vizite între conducătorii guvernelor U.R.S.S. şi S.U.A. El ştie că problemele litigioase dintre state nu pot fi rezolvate într-o singură zi. Propunerile făcute de către Uniunea Sovietică ţărilor occidentale în nenumărate rînduri constituie însă mijloace de seamă de a le rezolva. E necesar ca şi puterile apusene să vină cu propuneri în întîmpinarea propunerilor sovietice, să caute soluţii acceptabile în vederea înlăturării încordării şi neîncrederii în relaţiile internaţionale.

Pacea este bunul cel mai de preţ al omenirii. Nimic nu-i este omenirii mai scump decît Pacea. Pacea constituie dorinţa cea mai arzătoare a popoarelor. De aceea, oamenii cinstiţi din întreaga lume şi-au arătat entuziasmul faţă de întîlnirea dintre conducătorii guvernelor U.R.S.S. şi S.U.A. De aceea, întreaga omenire doritoare de pace a salutat cu entuziasm cuvintele rostite de N. S. Hruşciov cu prilejul vizitei făcute scriitorului Mihail Solohov: „Plec în Statele Unite cu intenţii bune, cu dorinţa fierbinte de a contribui în modul cuvenit la cauza destinderii încordării internaţionale, la cauza consolidării păcii. Sîntem ferm hotărîţi să adoptăm măsuri care să contribuie la topirea gheţii „războiului rece" şi să permită popoarelor să respire uşurate".

Intr-adevăr, popoarele doresc cu ardoare să respire uşurate. Să nu mai fie ameninţate de spectrul unui nou război. Poporul nostru este deplin interesat în realizarea acestui deziderat al tuturor popoarelor. In acelaşi timp, el este pe deplin convins că prin bunăvoinţa ambelor părţi se poate ajunge la înţelegere, că schimbul de vizite care începe acuma între N. S. Hruşciov şi D. Eisenhower poate fi deosebit de rodnic pentru cauza păcii şi progresului, pentru binele întregii omeniri.

Un nou şi excepţional succes al ştiinţei şi tehnicii sovietice

Racheta cosmică a atins Luna

(Urmare din pag. 1)

nu au fost precupeţite cuvintele de laudă şi admiraţie.

Opinia publică americană a comentat cu entuziasm noua victorie tehnico-ştiinţifică a poporului sovietic. In capitala S.U.A. se „recunoaşte că aselenizarea primei rachete lansate de pe Pămînt constituie o realizare cu atît mai importantă cu cît ea a fost înfăptuită într-un moment în care potrivit specialiştilor americani Luna se află într-o poziţie relativ defavorabilă în raport cu Pămîntul". Oamenii de ştiinţă americani au urmărit cu mare interes mersul rachetei pînă la sosirea ei în Lună. Directorul adjunct al administraţiei naţionale a cercetărilor aeronautice şi spaţiale a S.U.A., dr. Hugh L. Dryden a declarat: „Dorim să felicităm pe colegii noştri, savanţi şi ingineri, pentru succesul pe care l-au obţinut efectuînd acest nou pas înainte în explorarea cosmosului".

Kenneth Gatland, vice-preşedintele asociaţiei interplanetare engleze, a declarat că sosirea la destinaţie a rachetei cosmice sovietice „este un moment istoric pentru umanitate. Este vorba fără îndoială de o performanţă fără precedent în istoria rachetelor".

Comentînd faptul că racheta cosmică sovietică a atins suprafaţa Lunei, agenţia France Presse arată că aceasta reprezintă „un nou succes senzaţional al ştiinţei şi industriei sovietice, succes care precede sosirea lui Nikita Hruşciov în Statele Unite".

Ziarul „El Popular" care apare la Montevideo a publicat ample informaţii despre racheta cosmică sovietică ca şi despre lansarea spărgătorului de gheaţă atomic „Lenin" sub titlul „Două evenimente uriaşe vin să întărească pacea internaţională". Intr-unul din articole se scrie: „Aceste două evenimente, care se află astăzi în centrul atenţiei întregii lumi, simbolizează întărirea păcii. Această este steaua călăuzitoare a politicii externe a U.R.S.S. şi o speranţă scumpă omenirii din cele cinci continente".

Am mai putea cita încă multe alte cuvinte de laudă şi nestăvilit entuziasm exprimate în aceste zile pe întreg globul pămîntesc faţă de Uniunea Sovietică, de savanţii şi inginerii săi, faţă de geniul şi talentul poporului sovietic. Acest remarcabil eveniment al vremii noastre constituie o nouă dovadă a superiorităţii de netăgăduit a orînduirii socialiste, căci numai socialismul este capabil să deschidă perspective largi pentru dezvoltarea impetuoasă a forţelor de producţie, pentru înflorirea aptitudinilor şi talentelor milioanelor de oameni ai muncii.

Poporul nostru sărbătoreşte acest măreţ eveniment în istoria Pămîntului cu intensă bucurie, cu dorinţa fierbinte de a obţine noi succese în opera de construire a socialismului, pentru mărețul triumf al lumii noi.

Inaltă admiraţie faţă de ştiinţa sovietică

ŞERBAN NEDELCU

„Pentru prima oară în istorie a fost înfăptuit un zbor cosmic de pe Pămînt pe un alt corp ceresc". „Fanioane cu stema Uniunii Sovietice, şi cu inscripţia „Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, septembrie 1959" au fost trimise pe suprafaţa Lunei".

„Atingerea Lunei de către racheta cosmică sovietică constituie un excepţional succes al ştiinţei şi tehnicii". „A fost deschisă o nouă pagină în cercetarea spaţiului cosmic".

„Sosirea la destinaţie a rachetei cosmice sovietice este un moment istoric pentru umanitate".

„Noul proiectil sovietic întrece tot ce s-a realizat pînă astăzi".

„Vestea senzaţională a sosit".

„Bravo ruşilor!"

„Adevărat minunată şi absolut fantastică".

Iată numai cîteva aprecieri elogioase din comentariile făcute de către oamenii de ştiinţă din întreaga lume, de către milioane de locuitori din toate ţările pămîntului în legătură cu formidabilul succes al Uniunii Sovietice.

Incîntată şi entuziasmată de înalta performanţă tehnică şi ştiinţifică a oamenilor sovietici, întreaga omenire a urmărit cu respiraţia tăiată, zborul spre Lună a celei de a doua rachete cosmice lansată de pămînteni.

Aşa cum a declarat de curînd academicianul ucrainean Nikolai Barabaşev, acest eveniment va permite primilor astronauţi sovietici să pună piciorul pe suprafaţa Lunei şi a planetelor. Nu e departe vremea cînd Marea Ţară a Socialismului va trece în altă etapă, trimiţînd în Lună o navă cosmică avînd la bord oameni. Racheta care a ajuns în ziua de 14 septembrie în Lună constituie o dovadă a preciziunii cu care lucrează tehnicienii şi oamenii de ştiinţă sovietici, a garanţiei unor viitoare succese.

Un excelent luptător pentru progres şi pace, omul sovietic dovedeşte înalta superioritate a societăţii socialiste faţă de societatea capitalistă. Cea de a doua rachetă cosmică sovietică, denumită de toţi racheta păcii şi prieteniei, subliniază încă odată că socialismul e invincibil.

Mai puternică decît oricînd, Uniunea Sovietică e neclintită în asigurarea păcii, în lupta pentru progres, spre binele întregii omeniri.

„Consafrica" un nou instrument de jaf şi exploatare a popoarelor din ţările coloniale din Africa

Financiarul Martin Abs, personajul no. 1 al Băncii Germane „Deutsche Bank", după ce a devenit de curînd preşedinte de onoare al Băncii de Credit din Saar, a primit în acelaşi timp postul de administrator delegat al noului „Consorţiu European pentru dezvoltarea resurselor naturale ale Africii". Acest „consorţiu" pe scurt „Consafrica" nu este decît o veche firmă sub care se ascund vechii jefuitori colonialişti ai continentului african. Sediul lui se află la Luxemburg. De ce a fost ales ca reşedinţă al acestui consorţiu, tocmai Luxemburgul? Explicaţia constă în faptul că legislaţia marelui ducat este binecunoscută pentru bunăvoinţa sa faţă de trusturile internaţionale din occident, trusturi care se pot eschiva mai uşor de la plata impozitelor fără să dea socoteală nimănui... Dintre hrăpăreţele bănci franceze sînt interesate în acest monopol: „Banca Indochinei". Grupul bancar Rotschild şi vestitul trust Pechiney din Anglia; banca „Hambro" una dintre cele mai mari bănci particulare din City, specializată în jaful colonial şi care posedă numeroase acţiuni în minele de aur şi diamant din Africa de sud. Belgia este reprezentată prin „Banque de Bruxelles" şi „Les Nouveaux Etablissements du Congo" şi insfîrşit R.F.G. prin vestita „Deutsche Bank", reîncarnarea imperialismului german din totdeauna. (Această bancă a fost fondată de Bismark in 1870).

In domeniul colonial, noul consorţiu aduce cu sine o bogată experienţă. Cine se aflau înainte de cel de-al doilea război mondial în fruntea jefuitorilor Transvaalului, cine sînt aceia care au finanţat reprimarea luptei popoarelor coloniale din Camerun, Congo şi Africa de sud? Aceleaşi firme reunite astăzi la aceeaşi masă în marele ducat de Luxemburg... Aşa după cum relatează ziarul catolic belgian „Le libre Belgique", consorţiul urmăreşte realizarea unui vechi deziderat al monopolurilor occidentale: jefuirea pe mai departe a bogăţiilor Africii şi anihilarea eforturilor ţărilor care s-au eliberat recent de sub jugul colonial. Specialişti ai consorţiului din Luxemburg se află în Africa pentru a studia condiţiile in care vor putea fi jefuite o serie de ţări coloniale, dependente sau care şi-au cîştigat de curînd independenţa. Fiecare misiune economică are o sarcină foarte precisă. Misiunea stabilită la Benghazi, în Libia, studiază modul in care consorţiul va „ajuta" la dezvoltarea economiei acestei ţări, adică la jefuirea bogăţiilor Libiei. Misiunea „Consafrica", cu sediul la Brazzaville, se interesează nu numai de exploatarea vastelor păduri de palmieri din Congo francez, ci şi de exploatarea plantaţiilor naturale de bananieri şi cocotieri, de „valorificarea" terenurilor înţelenite, acoperite de păduri virgine.

Principala ţintă a consorţiului este aşa-zisa exploatare raţională a solului african şi dezvoltarea pe scară largă a culturilor specifice fiecărui teritoriu naţional. Noii colonialişti din Luxemburg se interesează îndeosebi de bumbacul din Camerun, de cauciucul din Congo Belgian, de extinderea culturilor de cafea în Africa Ecuatorială Franceză. Potrivit planurilor consorţiului, Camerunul trebuie să devină în următorii ani, cel mai mare producător de bumbac, Sudanul francez ar urma să se specializeze în cultura cerealelor, regiunea Haute Volta în culturi de orez, Congo Belgian: cauciuc, cafea şi cacao, Congo francez: arahide şi ulei de palmier, Uganda cafea varietatea arabica etc.

Refugiaţi in dosul supermonopolului „Consafrica", noii jefuitori intenţionează să subjuge din punct de vedere economic popoarele africane, pentru a le domina apoi şi din punct de vedere politic.

Planurile bancherilor vest-germani şi ale celor din Londra şi Paris sînt cît se poate de „generoase". Numai că popoarele africane sînt sătule de „generozitatea" monopoliştilor din Europa occidentală. Ele au cunoscut pe propria lor piele ce înseamnă această „generozitate" a imperialiştilor occidentali, care dau cu o mînă şi iau cu zece. Popoarele africane nu pot uita că aceeaşi Bancă vest-germană din Hamburg a finanţat represiunile sîngeroase din Africa de sud, din Togo şi Camerun, în momentul în care aceste teritorii se aflau în mîinile imperialiştilor germani. Ele nu pot uita că „Banque de Bruxelles" şi „Comptoir Général de Leopoldville" sînt beneficiarele muncii a milioane de congolezi. Ele nu pot uita că cel mai mic strigăt de libertate din partea lor este înăbuşit în sînge, aşa cum s-a întîmplat recent în Congo Belgian, în Camerun şi Congo francez. Iată de ce împotriva noilor jefuitori creşte în rîndurile popoarelor din Africa Neagră o opoziţie tot mai puternică.

G. CUIBUŞ

R. P. Albania

Lucrări de amelioraţii în cîmpia Vurg

In urmă cu doi ani au început lucrările de amelioraţii funciare în cîmpia Vurg din sudul Albaniei. Datorită acestor lucrări, o suprafaţă de 1.220 hectare de pămînt va fi redată agriculturii şi alte 3.500 hectare vor fi ameliorate. In cadrul lucrărilor efectuate în acest scop, a fost săpat un mare canal care traversează cheile stîncoase de la Ciuka. Rîurile Bistriţa Kalase şi Gaidar nu se vor mai vărsa în Lacul Butrinto, care în anotimpurile ploioase se revarsă inundînd regiunile învecinate, ci vor ajunge prin noul canal în marea Ionică.

Canalul Ciuka, terminat recent, are o lăţime de 31 metri şi o adîncime de 19 metri.

R. D. Vietnam

Şi în regiunile muntoase ale ţării

Partidul Muncii şi guvernul R. D. Vietnam acordă o deosebită atenţie transformării socialiste a regiunilor muntoase ale ţării, prin desăvîrşirea cooperativizării, sporirea producţiei agricole şi completarea reformelor democratice.

Potrivit unor date publicate recent de organul central al Partidului Muncii din R. D. Vietnam, 72,6 la sută din gospodăriile acestor regiuni s-au încadrat în diferite forme de într-ajutorare, iar 7,4 la sută din ele — în cooperative agricole de producţie.

Regiunile muntoase, care ocupă circa 2/3 din suprafaţa republicii, numără aproximativ 2.600.000 de locuitori. Populaţia acestor regiuni este compusă din peste 30 de minorităţi naţionale. Regiunile muntoase sînt mult rămase în urmă faţă de regiunile de deltă. In ele trăiesc grupuri de oameni care, nu de mult, se aflau pe cele mai diferite trepte de dezvoltare, unele trăind chiar în matriarhat şi în forme de organizare feudale. In cursul unui singur deceniu, aceste grupuri au lichidat aproape în întregime înapoierea, trecînd la construirea socialismului. In acest răstimp, in regiunile muntoase a fost rezolvată în linii generale problema agrară, au luat fiinţă două regiuni autonome, s-a creat baza materială şi culturală pentru dezvoltarea minorităţilor naţionale, nivelul de trai al populaţiei s-a îmbunătăţit substanţial.

La posibilităţi egale, rezultate economice diferite în cultura grîului

Rezultatele obţinute în 1959 la cultura grîului de toamnă de către gospodăriile agricole de stat sucevene Drăguşeni şi Havîrna marchează un progres faţă de anul precedent şi evidenţiază totodată un lucru foarte important. Ele arată că există posibilitatea unor producţii mult mai mari decît pînă acum în anii viitori. Ca pretutindeni, creşterea producţiei la ha. în cele două G.A.S.-uri a fost determinată de o serie de factori, dintre care pregătirea terenului, alegerea epocii de semănat, folosirea unei seminţe de calitate, aplicarea îngrăşămintelor, combaterea dăunătorilor şi recoltatul la timp, în termen scurt, sînt factorii cei mai importanţi. Producţiile obţinute la ha de cele două gospodării oglindesc măsura în care s-a ţinut seamă de aceşti factori. Pe cînd G.A.S. Drăguşeni a obţinut o producţie medie de 2.300 de kg de grîu la ha, G.A.S. Havîrna — nerespectînd întocmai regulile agrotehnice — a scos doar 1627 de kg.

Deosebire se observă şi în privinţa calităţii producţiei celor două gospodării. In acest sens este grăitor tabelul de mai jos, care arată calitatea producţiei livrate după procentul de umiditate, producţia adusă la stass şi preţul încasat per kg.

GOSPODĂRIA	PÎNĂ LA 12% to.	12-14% to.	14-16% to.	PESTE 16% to	PROD. MEDIE REALIZ. Kg/ha.	PROD. LA HA ADUSĂ LA STASS	PREŢUL UNUI KG. GRÎU STASS	PREŢ de VÎNZ. AL UNUI KG. REALIZAT
DRĂGUŞENI	12	378	467	17	2.300	2.560	1	1,12
HAVÎRNA	-	12	377	467	1.627	1.598	1	0,98

Se remarcă faptul că deşi gospodăria agricolă de stat Havîrna livrează majoritatea grîului cu un procent de umiditate ridicat, nu reuşeşte să ridice producţia medie la ha ci, dimpotrivă, o reduce de la 1.627 la 1.598 de kg, iar preţul de vînzare pe unitatea de produs obţinut este inferior stassului. Producţia adusă la stass a gospodăriei agricole de stat Drăguşeni creşte în schimb cu 260 de kg la ha, iar preţul per kg este mai mare decît prevede stassul cu 0,12 lei. Trebuie să menţionăm că preţul de vînzare obţinut de ambele gospodării agricole de stat a fost influenţat în afară de procentul de umiditate şi de procentul de corpuri străine precum şi de greutatea hectolitrică, elemente ce reprezintă adevăraţii indici de apreciere a culturii sub raportul agrotehnicii aplicate.

Realizarea planului de cheltuieli şi a planului preţ de cost ne este dată de tabelul următor:

GOSPODĂRIA	CHELT. PLAN la ha.	CHELT. REAL la ha.	PREŢ COST PLAN (kg.)	PREŢ COST REAL (kg.)	BENEFICIU la ha
DRĂGUŞENI	1.065	989	0,46	0,43	1.394
HAVÎRNA	1.168	1.091	0,52	0,65	478

Gospodăria de stat Havîrna apare cu o economie de 77 lei/ha faţă de plan. Aceasta este însă o consecinţă a nerealizării planului de producţie, care a micşorat cheltuielile legate de volumul producţiei (recoltat, transport, etc). Deşi preţul de cost al kilogramului de grîu este doar cu 0,22 lei mai mare la G.A.S. Havîrna, această unitate a realizat la hectarul cultivat cu grîu un beneficiu de aproape trei ori mai mic decît beneficiul obţinut de gospodăria de stat Drăguşeni. Trebuie spus că deşi au rezultate mult diferite, ambele gospodării sînt situate în condiţii asemănătoare de climă şi sol, gradul de dotare cu maşini şi unelte nu diferă de la una la alta, calitatea seminţelor folosite a fost aceeaşi pentru amîndouă unităţile. Cauza rezultatelor slabe obţinute de gospodăria de stat Havîrna constă numai în calitatea mai slabă a lucrărilor agricole efectuate. Conducerea gospodăriei de stat Havîrna caută să motiveze rezultatul obţinut prin atacul masiv al gîndacului ghebos, dar acesta nu poate constitui un argument valabil, întrucît gospodăria a dispus de mijloacele şi de materialele necesare pentru stăvilirea atacului.

Cele două unităţi ca de altfel şi celelalte gospodării de stat sucevene pot obţine producţii medii mult mai mari. Aceasta ne-o demonstrează şi producţiile maxime strînse în 1959. Astfel, gospodăria agricolă de stat Drăguşeni a recoltat 3.220 kg/ha în medie pe o suprafaţă de 100 de ha, iar gospodăria agricolă de stat Havîrna 2.800 de kg/ha de pe o tarla de 8 ha. Şi-ntr-un caz şi în celălalt plantă premergătoare a fost porumbul.

Rezultatele celor două gospodării dovedesc că aplicarea în condiţii cît mai bune a metodelor agrotehnice duce la recolte mari şi costuri de producţie mici. Prin aplicarea unei agrotehnici complete, diferenţiate în funcţie de soi, sol etc., gospodăriile agricole de stat din regiunea noastră pot contribui la îndeplinirea sarcinilor trasate de plenara din 13—14 iulie 1959 a C.C. al P.M.R.

Ing. C. GAVRILĂ
corespondent

Insămînţările au început dar pregătirile sînt neterminate

(Urmare din pag. 1)

tarea acestor lucrări atelajele. In raion există circa 5.800 de atelaje, care, folosite din plin, ar putea ara zilnic sute de hectare. Ori, în loc să le folosească şi pe acestea, întovărăşirile aşteaptă ca toate lucrările să le execute S.M.T.-ul. Ce-i drept, în ultima vreme S.M.T. Sf. Gheorghe a luat măsuri de intensificarea muncii, prin organizarea a două schimburi pe un număr de 50 de tractoare. Dar, numai S.M.T.-ul nu poate executa în întregime volumul mare de lucrări care se cere făcut.

Slab se desfăşoară în raionul Sf. Gheorghe şi acţiunea de asigurare şi pregătirea seminţei în vederea însămînţărilor. Astfel, nu toate întovărăşirile şi-au adunat sămînţa necesară, iar cele care au strîns-o încă n-au schimbat-o cu sămînţă recunoscută. Nici operaţiei de condiţionare a seminţei nu i se acordă atenţia cuvenită. Dovadă: pînă la 10 septembrie gospodăriile colective condiţionaseră doar 14 tone de sămînţă, deşi necesarul lor şi cantitatea care urmează s-o pună, prin schimb, la dispoziţia întovărăşiţilor se ridică la aproape 1.000 de tone.

Din cele relatate pînă aici se poate vedea limpede că în raionul Sf. Gheorghe pregătirile pentru însămînţările de toamnă sînt mult rămase în urmă. De aceea, organele agricole raionale (şef al secţiei agricole tov. ing. Fejer Andrei) au datoria să ia de urgenţă cele mai potrivite măsuri care să ducă la intensificarea ritmului pregătirii terenului şi seminţei în vederea semănatului. In acest scop, trebuie folosite din plin şi cu toată capacitatea lor de lucru atît tractoarele S.M.T.-ului cît şi atelajele. De asemenea, dat fiind faptul că în bună măsură cerealele păioase de toamnă vor avea ca plantă premergătoare cartoful, este nevoie ca în aceste zile în raion să fie grăbită la maximum recoltarea acestei culturi. In ce priveşte sămînţa, trebuie să se treacă neîntîrziat la efectuarea schimbului şi să se urgenteze condiţionarea acesteia.

Recomandările Ministerului Agriculturii şi Silviculturii

(Urmare din pag. 1)

Paralel, cu aceste lucrări să se execute arăturile pentru însămînţările de primăvară la o adîncime mai mare decît cea obişnuită pînă acum. Gospodăriile agricole de stat au toate mijloacele să facă această lucrare la 35—40 cm. adîncime. Pentru a dovedi cît de importantă este efectuarea arăturilor adînci de toamnă în obţinerea de producţii sporite, se recomandă gospodăriilor agricole colective să organizeze loturi demonstrative pe care să execute această lucrare la adîncimea indicată gospodăriilor agricole de stat.

Unităţile agricole cooperatiste şi ţăranii cu gospodărie individuală să fie sprijiniţi în livrarea la bazele de recepţie a producţiei contractate şi a celei datoare statului pentru plata în natură a muncilor executate de S.M.T.-uri.

In toată această perioadă în atenţia sfaturilor populare, a organelor agricole, a gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole să stea permanent grija pentru desfăşurarea unei intense munci politice în scopul lărgirii şi consolidării sectorului socialist al agriculturii.

SPORT

Campionatul republican de oină

A 9-a ediţie a campionatului republican de oină, care se desfăşoară în prezent cu cele mai frumoase perspective, a ajuns la etapa a 4-a, faza de zonă, unde participă echipele cîştigătoare la etapa interregională.

Intrecerile din primele etape au prilejuit, în general, partide deosebit de pasionante, la care s-au remarcat o serie de echipe mai tinere din mediul sătesc, aşa cum sînt: „Viaţa Nouă" Olteni, „Energia", „Avîntul Tineresc" Negrileşti, „Jiul" Gîngiova şi altele.

De o frumoasă activitate, la oină, se poate vorbi în special în regiunea Bucureşti, unde sînt peste 80 de echipe săteşti. Acestea au participat la etapele: raională, interraională şi regională, obţinînd rezultate meritorii. La etapa regională, primul loc a fost ocupat de echipa Avîntul Curcani, care deţine titlul de campioană republicană, titlu cucerit în anul 1957.

O comportare foarte bună a avut la această competiţie şi echipa „Viaţa Nouă" din Olteni, care s-a clasat pe locul 2, cîştigînd dreptul de a participa, alături de formaţia din Curcani, la etapa superioară, faza interregională.

In regiunea Suceava, pe primul loc s-a clasat echipa „Avîntul" care reprezintă pe muncitorii forestieri din Frasin, raionul Gura Humorului. Aceasta cucereşte titlul de campioană a regiunii Suceava pentru a treia oară consecutiv.

In regiunea Ploeşti, primul loc a fost ocupat de formaţia „Energia" din comuna Obidiţi; în regiunea Galaţi: echipa „Avîntul" din Negrileşti; regiunea Constanţa: „Biruinţa"-Niculiţel; regiunea Craiova: „Jiul" Gîngiova; regiunea Oradea: „Recolta" Curăţele; regiunea Bacău: „Biruinţa" Gherăieşti; regiunea Iaşi: „Avîntul Tineresc" Osoaia; Regiunea Autonomă Maghiară: „Victoria" Reghin; regiunea Baia Mare: „A. S. Lăpuşul" din Tg. Lăpuş; regiunea Cluj: „Mureşul" Luduş; regiunea Piteşti: „Progresul" Drăgăşani; regiunea Stalin: C.F.R. Sibiu.

★

La 6 septembrie s-a desfăşurat etapa interregională la care au participat echipele campioane pe regiuni, plus campioana Spartachiadei de vară, „Energia" II din comuna Obidiţi. Regiunea Bucureşti ca şi oraşul Bucureşti au participat cu cîte 2 echipe.

Formaţia „Viaţa Nouă"-Olteni, jucînd în deplasare la Rîmnicu Sărat, a reuşit să elimine din competiţie echipa „Energia" II pe care a întrecut-o cu 11—8 şi 20—11. (S-au disputat 2 jocuri, tur şi retur). La Gherăieşti, echipa locală „Biruinţa" a întrecut cu 18—4 şi 10—6 pe „Avîntul" Osoaia; la Tecuci, „Avîntul" Negrileşti, a fost întrecută de echipa „Energia" I cu 5—20 şi 5—11; „Victoria" Reghin a pierdut la limită cu 13—14 şi 13—16 în faţa rutinatei echipe „C.F.R." Sibiu; „Progresul" Drăgăşani a fost eliminată de „Dinamo" Bucureşti, iar „Biruinţa" Niculiţel a fost întrecută de „C. S. Ştiinţa" Bucureşti.

Faza de zonă a campionatului republican de oină, la care vor participa 10 echipe, se va desfăşura în zilele de 26 şi 27 septembrie, iar finala va avea loc între 10 şi 11 octombrie la Bucureşti.

M. LERESCU

ANUNŢ

Institutul Agronomic „T. Vladimirescu" din Craiova, anunţă pe cei interesaţi că pentru concursul de admitere la Facultatea de Mecanizarea Agriculturii, cursuri fără frecvenţă, concurs ce se va desfăşura între 25 septembrie — 3 octombrie 1959, înscrierile se primesc la Secretariatul Facultăţii de Mecanizare, str. Al. I. Cuza nr. 31.

Noi baze sportive

In comunele şi satele din raionul Reşiţa, ca şi în celelalte raioane ale regiunii Timişoara, mişcarea de cultură fizică şi sport cunoaşte o dezvoltare tot mai însemnată. Numărul asociaţiilor sportive săteşti ca şi a membrilor înscrişi în U.C.F.S. creşte mereu. Dacă în anul 1957 erau numai 1.246 de membrii înscrişi în U.C.F.S., astăzi numărul lor se ridică la 8.086. Aceştia participă cu frumoase rezultate la o serie de competiţii de masă, cum sînt: „Cupa ogorului socialist", „Cupa satului bănăţean", „Cupa agriculturii" etc. La „Cupa satului bănăţean", organizată de U.C.F.S. regiunea Timişoara, au participat 58 de echipe săteşti din raionul Reşiţa, iar la „Cupa ogorului socialist" iniţiată de U.C.F.S. raionul Reşiţa s-au întrecut, la concursul de volei, 27 de echipe săteşti, dintre care formaţia colectiviştilor din Valea Paiu, a fost creată recent. La ultima ediţie a Spartachiadei de vară, au participat în raionul Reşiţa peste 6.500 de concurenţi.

Printre asociaţiile sportive săteşti fruntaşe se numără şi Semenicul din Văliuc. Aceasta are 112 membri înscrişi în U.C.F.S. cu cotizaţiile achitate la zi. Ei participă la competiţiile de masă ce se organizează în acest raion, obţinînd rezultate meritorii. Echipa de volei, băieţi, a cîştigat anul acesta titlul de campioană raională. Asociaţia sportivă din Văliuc are un teren de fotbal, un teren de volei, popicărie, precum şi un club, amenajat cu mese de şah şi tenis de masă.

Asociaţiile sportive săteşti din raionul Reşiţa se preocupă intens de dezvoltarea bazei material-sportive. De curînd s-au amenajat prin muncă voluntară, terenuri de fotbal în comuna Clocotiţi şi satul Nermet. Tot în satul Nermet s-a amenajat şi o popicărie, iar la Văliuc şi Secui s-au creat noi terenuri de volei, unde tinerii ţărani muncitori desfăşoară în prezent o frumoasă activitate, participînd la concursurile sportive din cadrul „Cupei agriculturii".

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".